



MS ČČK Rýmařov - garant seminářů 1. pomoci aneb Při neštěstí už je pozdě otevírat učebnici



Velikonoční ateliér ve Stránském pod hlavičkou Sovinecka, o. p. s., ve znamení horalských řemesel



SKAUTING SLAVÍ 100 LET



Galerie Octopus nabízí expozici Josefa Škubny, malíře a grafika - 60 let v regionu Rýmařovska



Rýmařovští desetibojaři bojovali o další cenné body v krytém bazénu v Břidličné

Svátky jara v regionu

K Velikonočnímu ateliéru ve Stránském patří lidová řemesla

Bílá sobota 7. dubna se nesla ve Stránském ve znamení horalských řemesel. V malebné klubovně Obecně prospěšné společnosti Sovinecko, o. p. s., se konal tradiční Velikonoční ateliér, který každoročně láká množství zájemců. O postupně se vytrácející lidovou kulturu tradičních řemesel projeví letos zájem více jak dvě stovky návštěvníků, kteří zhlédli dělná a mnohdy i umělecká řemesla.

Ručním pletením košíků z proutí se dodnes zabývá Oldřich Janoušek ze Šumvaldu. „Uplést průměrně velký košík trvá tak čtyři až pět hodin, ale to se musí pořádně makat,“ svěřil se při práci zručný košíkář. Na výrobu proutěného artiklu se nemůže použít jen tak ledajaké proutí. „Používám zásadně proutky z vrby americké (Salix americana),“ doplnil mistr košíkářský, který poskytl před čtyřmi lety Sovinecku, o. p. s., řízky vrbiček v barvě červené, žluté, černé a zelené, které byly vysázeny v areálu Pradědovy zahrádky na vhodných mokřadech a letošní proutí používané k výrobě košíků a pomlázek pochází již z této vrbové plantáže. Kromě košíků na

přání opletá pan Janoušek například demižony na víno. „Pletení košíků dělám zásadně ze záliby, nikoliv na kšeft, jak se říká. Pokud někdo přijde a řekne: Uplet mi takový koš nebo onaký, tak mu jej upletu,“ říká skromně Oldřich Janoušek a dodává, že pokud by se měl pletením uživit, tak by musel makat jako horník v dole. „Dřív neměli košíkáři na různých ustláno, aby jim živnost vynášela, museli uplést minimálně čtyři koše denně a hlavně museli mít odby. V té době bylo košů malých i velkých potřeba, všude měli hospodářství,“ dodává s úsměvem pan Janoušek.

Kousek opodál sedí Kristina Gardavská ze Staré Vsi. Za rychlého kmitání pletacích háčků vzniká pod jejíma rukama ozdoba, jež zanedlouho zkrášlí velikonoční vajíčko. „Každé vajíčko je jiné, a proto i ozdoba musí sedět takříkajíc na míru,“ prozrazuje paní Gardavská. Na otázku, jak bere míru na „obleček“ pro vejce, odpovídá, že od oka. Výroba jedné uháčkované ozdoby trvá asi jeden den. Vzápětí podává větší sáček, ve kterém se tulí nazdobené



malé velikonoční perníčky. Také její práce. „Ochutnejte, jsou opravdu dobré. Chutnají ještě lépe, než vypadají,“ dodává s úsměvem Kristina Gardavská.

Naproti zručné pletařce sedí Lenka Richterová a předvádí pletení košíkářských výrobků. Lidovou tvořivost dávné doby umocňuje její kostým. Při práci jí pomáhají její dvě dcery, oděné rovněž do slušivých dobových kostýmků.

Hned vedle vytváří kouzelná velikonoční dílka paličkovaním Mirka Dvořáčková. Tady je potřeba mít velkou trpělivost a znát techniku, která se provádí na paličkovacím válci. „Výroba jedné ozdoby trvá asi hodinu, někdy i déle. Nad většími obrázky pak strávím pět a více hodin,“ světuje se šikovná paličkářka a vysvětluje dále techniku škrobení výsledného krajkového velikonočního obrázku. „Někdo obrázek naškrobí obyčejným škrobem, jiný jej tuží roztokem z cukru. Já používám zcela odlišnou metodu. Do malého množství toluenu nadrobím trochu polystyrenu, vznikne roztok, kterým se krajka potře a je

potom nádherně tuhá,“ světuje se paní Dvořáčková. Kromě velikonočních krajek vyrábí také vánoční ozdoby.

Velikonočním ateliérem se ozývalo i fukání dlátka Jaroslava Beneše, lidového řezbáře z Loštic. Přízi na kolovrátku vinula Petra Kačmařová z Rýmařova a pomlázky pomáhal přichozím plést Petr Martinát z Ryžoviště. Ateliér byl ukončen ve večerních hodinách promítáním filmů z hudebních akcí ve Stránském. Dokumentaci pořídil olomoucký muzikant a kamarád Petra Schäfera František Chini. V příštím roce má Obecně prospěšná společnost Sovinecko v úmyslu zahájit kurzy horalských řemesel ve Stránském, jejichž lektory budou právě tito řemeslníci, kteří předvedli svůj um na Velikonočním ateliéru.

Všichni tito lidé - přátelé Petra Schäfera, ředitele Sovinecka, o. p. s., z doby jeho působení na hradě Sovinci - mají jedno společné: dar uchovávat stará lidová umělecká řemesla povědomí lidí a předávat je budoucím pokolením. JiKo

*Velikonoce s bílou paní na Sobinci*

Hledání střevice bílé paní z hradu Sovince, skeče, pohádky, půtky potulných opilců a loupežníků, taškařice, prodej mršcaček, tatarů a „všelikého zboží velikonočního“, navíc netradiční prohlídka hradu a sklepení za neustálého kvílení hradních skřetů a zjevování se kostlivce, to byl třídní maratón první letošní akce na hradě Sovinci, tematicky zaměřené na Velikonoce.

„Původně jsme měli provázet organizované skupiny každých 15 -





20 minut, ale zájem návštěvníků předčil naše očekávání, takže skupiny si téměř šlapaly na paty a prohlídky jsme museli organizovat asi v pětiminutových intervalech," svěřil se jeden z hradních průvodců. Na horním nádvoří v prostorách výstavní síně si návštěvníci vyslechli podmanivou hudbu středověku v podání skupiny Ratus Ratus z Přerova. Vyhládlí návštěvníci měli možnost ochutnat z místních specialit nebo si odnést na památku perníková srdce, děti určitě nepohrdly cukrovou vatou.

O velkém zájmu o první letošní akci na hradě Sovinci svědčilo i značně zaplněné parkoviště. Jen v sobotu prošlo hradem od desíti hodin dvaadvacet skupin s průměrným počtem 30 - 40 návštěvníků. Pěkné slunečné počasí přímo vybízelo k podobným výletům, a tak mohl jen litovat ten, kdo první letošní nabídku hradu Sovince nepřijal. *JiKo*



Z RUŠNÉHO DILLÍ DO TÍCHA HIMALÁJÍ



Budhističtí mniši z kláštera Lam, vlevo nahoře J. Škrabalová

V pátek 30. března se v modernizované učebně informatiky SVČ konala další z cestovatelských besed, jež po několik let pořádá samostatně či ve spolupráci Studentský klub a rýmařovská knihovna. Režie poslední besedy byla plně v rukou Studentského klubu. Její protagonistkou byla Mgr. Jana Škrabalová, absolventka zdejšího gymnázia, která v současnosti působí v Pardubicích. Tématem jejího vyprávění i promítaných fotografií byla její nedávná cesta po Indii, vedoucí z hektické metropole Dillí až pod vrcholky majestátné „střechy světa“ Himaláje. Jana Škrabalová strávila velkou část svého indického pobytu přímo v buddhistickém klášteře v jedné ze severních provincií - Ladakhu. Během besedy i v našem rozhovoru vyprávěla o životě tamních mnichů, o mentalitě obyvatel Indie i o překvapení, jež jí putování přineslo.



Malí mniši z kláštera Lam, v pozadí klášter



Malí mniši z kláštera Lam



Modlitební praporky nad Lehem (hl. město Ladakhu)



Sypání pískové mandaly



Kameny s vytesanou mantrou (om mani padme hum = něco jako: poklade květu lotosu)

rozhovor

Proč sis za cíl své cesty vybrala právě severní Indii. Co tě na Ladaku přitahovalo?

Inspirovala mě návštěva několika mnichů z Ladaku minulý rok v Ostravě. Zajímala mě kultura a starobylost tohoto místa, kterému se říká Malý Tibet, zajímal mě buddhismus, místní lidé a jejich styl života. Využila jsem příležitosti, jež se mi naskytl, se do Ladaku podívat.

Kdy, na jak dlouho a s kým ses do Indie vydala?

Cestu jsme podnikli o prázdninách s Táňou a Michalem a strávili jsme v Indii 5 týdnů. S Táňou jsem se seznámila 14 dní před odletem a padly jsme si do oka. Michala jsem poznala až na letišti.

Nebylo riskantní vydat se na takovou výpravu s téměř neznámými lidmi?

Zdálo by se to možná jako bláznovství, ale jednala jsem s pocitem, že jestli se tam spolu máme vydat, tak se tak stane, a jestli ne, tak ne. Byla jsem navíc připravená se v případě, že bychom si nerozuměli, od nich oddělit. Naštěstí jsme spolu vycházeli velmi dobře a stali se z nás dobří přátelé. Zažili jsme spolu spoustu legrace.

Jak ses na svou cestu do Indie připravovala? Na besedě jsi říkala, že jste se nenechali očkovat. Nevymstilo se vám to?

Moje rozhodnutí jet do Indie bylo rychlé, ačkoli jsem o Ladaku přemýšlela asi půl roku. Veškeré přípravy, včetně seznámení s Táňou, vyřízení víza a letenky, mi trvaly asi 14 dní. Očkovat jsem se už nestihla, ale oba moji spolucestovatelé taky nebyli nijak zvlášť očkovaní. Společně jsem na to, že jedeme do hor, kde obvyklé indické nemoci nehrozí. Cestu jsme přežili ve zdraví. Michala akorát pár dní trápil prů-

jem, což bylo zřejmě způsobeno změnou podnebí a stravy.

Vaše první zastávka v Dillí vám podle tvých slov způsobila menší kulturní šok. Můžeš ty první okamžiky popsat?

V Dillí jsme se ocitli ve dvě v noci, a sotva jsme vylezli před letiště, ovanulo nás vedro a oblečení se nám potem přilepilo k tělu. Okamžitě nás obklopili taxikáři a nabízeli služby. Dostali jsem se do centra místním autobusem. Centrum starého Dillí sestává z jedné ulice a vlakového nádraží. Pamatuju si, že všude spali lidé. Na ulici na zemi, na střeše auta, na sedátku cyklorikši... A my se ocitli v noci uprostřed toho všeho a neměli potuchy co dál. Naštěstí ale se hned nabídl nějaký Indové, že nám zařídí hotel a další služby. Zvedli roletu jedné zavřené míst-



Na cestě přes hory

nosti s nápisem office a pozvali nás dál. Tady spalo dalších asi pět lidí, kteří se zvedli, a my usedli ke stolu. Vybrali nám levný hotel a odvezli nás k němu v cyklorikše. Opět jízda tmavými ulicemi, všude odpadky a spící lidé a psi. Byl to pro mě opravdu kulturní šok.

Jak na tebe působili Indové? Čím se od nás, Středoevropanů, nejvíc liší?

Měla jsem pocit, že nikam nespě-



Výuka matematiky v budhistickém klášteře

chají, že se za ničím tak nesmyslně nehoní jako my. Brzo jsme zjistili, že se jich nemusíme bát, že nás neokradou ani nepřepadnou. Zřejmě tak nějakým způsobem dodržují zásady svého náboženství - hinduismu. I když prodát

umí aspoň základy.

Kudy vaše cesta po Indii vedla? Která místa tě nejvíce zaujala?

Jeli jsme z Dillí autobusem do Manali, odtud jiným autobusem přes hory do hlavního města Ladaku Lehu. Odtud do Lamayuru. Podnikli jsme několik krátkých výletů do okolí - do Likiru, Alči, Hemis, to jsou všechno velmi staré kláštery. Líbily se mi svou atmosférou. Nádherný pohled je na Himaláje, i když jsou poněkud holé a kamenité.

Jakými dopravními prostředky jste cestovali?

V Indii jsme cestovali autobusy - turistickými i lokálními (ty jsem si zamílovala) - s místními usměvavými lidmi. Často se v nich jezdí i na střeše. Silný zážitek byla cesta autobusem přes pětitisícové průsmyky. Autobus se neohroženě řítí úzkou cestou a přibrzdí až těsně před zatáčkami. Ještěže řidič ráno zapálil tyčinku na malém oltářičku na předním okně - říkala jsem si. Seděla jsem na zadní sedačce, Táňa s Michalem seděli v kabině řidiče, protože jinde nebylo místo, a v autobuse to neuvěřitelně skákal - nahoru i do boku. Modlíla jsem se v duchu, abychom se neztřítili někam dolů. Kolem cesty byly cedule s nápisy pro řidiče jako: Zkontroluj si brzdy, Bděly dnes - živý zítra, Tohle není rallye ani závod, Jeď - nelétej, Pokud usneš - tvá rodina bude plakát atd.

Kde jste přespávali a jak jste se stravovali? Jak vypadá tradiční indické jídlo a jak ti chutnalo?

Přespávali jsme v hotýlcích, které vyjdou dost lacino, když se trochu hledá. V Lamayuru v klášteře jsme bydleli v domku jednoho mnicha - byly to dvě místnosti, v jedné jsme měli ustláno na koberecích a karimatkách.

Místnímu jídlu jsme se nevyhýba-



Na návštěvě u místních (ve vesnici Basgue)

li, naopak, bylo dobré, i když hodně pálivé, a bylo taky laciné. Obvykle se tu jí čápatý, což jsou placky z mouky pečené na sucho, se zeleninovými omáčkami, taky hodně rýže a luštěniny. Skvěle nás to zasytilo a bavilo nás ochutnávat různá jídla. Pije se oslazený čaj s mlíkem a s kořením, v Ladakhu potom slaný čaj s jačím máslem.

Jaké výdaje pro tebe cesta po Indii představovala? Musela jsi častokrát smlouvat?

Nejdražší byla samozřejmě letenka - 20 tisíc Kč, potom už mě ten měsíc vyšel i s dárečky, které jsem koupila, na 10 tisíc Kč.

V Ladakhu smlouvali hlavně Kašmířané, kteří z toho měli vyloženě potěšení a byl to vždy takový malý obřad. Usadili vás v obchodě, uvařili čaj, začali klábosit a vyptávat se na rodinu a podobně a mezitím vás zahrnovali kašmír-

skými šalami a vším možným. My navrhli třeba nějakou nízkou cenu a oni dělali, že jsme je urazili, a vychvalovali ještě víc kvalitu svého zboží. Nakonec samozřejmě slevili. Leckdy nebylo možné něco nekoupit.

Když jste dorazili do cíle, pobývali jste v buddhistickém klášteře. Můžeš popsat jeho obyvatele, atmosféru, život mnichů?

Lamayuru je malá vesnička s klášterem na kopci. Klášter je mužský, v době naší přítomnosti tam bylo asi jen 10 mnichů plus 25 malých mnišků ve věku od 7 do 15 let. Táňa je učila angličtinu - byla kvůli tomu nezávazně pozvaná od jednoho mnicha, který byl v Ostravě. Michal pomáhal učit matematiku. Já jsem se nakonec dostala k tesání mantry do kamene, což mě velmi bavilo a zároveň mi to dávalo čas a prostor k meditaci.

Velmi jsem si oblíbila malé mnišky, kteří po skončení vyučování dováděli po klášteře. Dorozuměli jsme se spolu i přesto, že anglicky zatím uměli jen málo.

V klášteře se ráno a někdy i večer konala tzv. pudža - něco jako meditace či bohoslužba. Mniši se sešli v hlavní gonpě a četli či zpívali texty posvátných knih. Na konci našeho pobytu probíhal obřad sypání pískové mandaly, kterou mniši, až ji pracně vytvoří, nakonec smetou a zničí.

V Lamayuru byly i dvě restaurace, kde se dalo něco sníst, a pár

obchůdků se základními potravinami. Nebyla tu pošta ani telefon nebo internet a nefungovaly tu mobily. Když jsi chtěla jet do vedlejšího městečka, musela jsi počkat u cesty a stopnout nějaký autobus. Lamayuru je ve výšce 3500 metrů a kolem jsou jenom kamenité hory.

Ovlivnila tě cesta do Indie i duchovně? Změnil se tvůj pohled na českou realitu?

Zblízka jsem se podívala nejen na život buddhistických mnichů, ale i obyčejných místních lidí, od kterých bychom se mohli učit vyrovnaností, žít spokojeně a pravdivě, s úsměvem, nedělat si hlavu se zbytečnými problémy a být vnitřně svobodní. Realita bude taková, jakou si ji uděláme. Myslím tím taková, jakou si připustíme, aby byla, ne?

Co sis ze své cesty kromě zážitků přivezla?

Oblíbila jsem si a dovezla koření kardamon a potom nějaké šály od Kašmírců, sošku Ganéši - bůžka se sloní hlavou, tzv. thanku - to je malovaný obraz s Buddhou, voňavé mastičky, meditační zvonek, tibetskou vlajku, nahrávku místní hudby a nějaké další drobnosti.

Na co by se měl člověk, který chce vyrazit do Indie, připravit? Stalo se ti něco, co tě vyvedlo z míry?

Na ruch a zmatek, na to, že tam věci nefungují podle měřítek, na které jsme zvyklí, ale zároveň by

se mohl připravit i na to, že tam jsou lidé přátelští, a nedělat si přílišné starosti předem. Hodně věcí mě tam vyvedlo z míry, to se ví, dokud se člověk neosvobodil od svých předsudků či očekávání a taky od svých strachů.

Čtěla by ses do Indie někdy vrátit? Která místa bys ještě navštívila?

Je to ohromná země a pestrá, plná protikladů. My poznali jenom malý kousek, ale i tak to byl jedinečný zážitek, asi i proto, že Asie je prostě úplně jiná než Evropa. Do Ladakhu bych se někdy chtěla ještě podívat, pozdravit lidi, kteří mi i přes tak krátkou dobu přirostli k srdci.

Ráda bych navštívila ještě hodně míst - Peru, Austrálii, východní Asii, ale jsou to možná jen sny - kdo ví...

Děkuji za rozhovor.

JN



Místní ženy z Lam



Interiér kláštera (gonpa)

Aktuálně z města

Byterm: Za činži dluží 117 nájemníků

V pondělí 26. března se uskutečnilo řádné zasedání Rady města Rýmařova. Radní na něm přijali celkem dvaosmdesát usnesení, z nichž třináct mělo charakter doporučení pro jednání zastupitelstva města. Hlavními programovými body jednání byla koncepce pronájmů nemovitostí ve vlastnictví města - bytů, nebytových prostor, pozemků, včetně jejich cen.

Rada města schválila úpravu Pravidel pro pronajímání nemovitého majetku města, a to s účinností od 1. dubna 2007. Radní dále schválili úpravu Pravidel pro postup občanů a orgánů města při podávání a vyřizování žádostí o pronájem bytu, podnájem a výměnu bytů v majetku města Rýmařova, a to s účinností od 1. května 2007. (Bližší informace v příštích vydáních RH.) Nájemné za přístřeší poskytnuté v holobytech na ulici Julia Fučíka 14 v Rýmařově bylo s platností od 1. května 2007 schváleno ve výši 360 Kč na osobu za měsíc.

Radní vzali na vědomí zprávu o výsledku hospodaření Bytermu Rýmařov, p. o., s městským nemovitým majetkem za rok 2006. Ve

zprávě se uvádí, že během roku 2006 bylo za vydražené nájemné pronajato 25 bytů s průměrným nájemným 44,53 Kč/m², přičemž v prvním pololetí roku bylo průměrné nájemné 55,01 Kč/m² a ve druhém pololetí kleslo na 39,30 Kč/m². Roční nájem z těchto vydražených bytů je 611 tis. Kč, což je o 425 tis. Kč více, než kdyby byly pronajaty za regulované nájemné. Zpráva dále uvádí, že během roku byl uskutečněn plánovaný prodej domů na Růžové ulici 4 v Janovicích a na Sokolovské 32 v Rýmařově.

Z naplánovaných akcí se nepodařilo realizovat opravu fasády na tř. Hrdinů 6b, protože nedošlo k dohodě společného postupu s vlastníkem sousední nemovitosti, a vzhledem k extrémnímu průběhu předloňské zimy byla zrušena oprava střechy v Jamartících 115 a 116. Naproti tomu byly opraveny střechy na Sokolovské ulici 23 a 25, Husově 5 a na Divadelní 4 - 8 (za spoluúčasti města). Díky spolupráci s Exekutorským úřadem v Přerově se zvýšila úspěšnost při vymáhání dluhů za nájemné a poplatků z prodlení. Část

poplatků vymohl exekutorský úřad (109 tis. Kč) a část uhradili přímo dlužníci. Stále však zůstávají nevyřešené případy. Dluhy na nájemném z nebytových prostor po lhůtě splatnosti eviduje Byterm v současné době u 39 nájemníků, výše pohledávek činí 670 tis. Kč. Dluhy na nájemném z bytů po lhůtě splatnosti přesahující 5 000 Kč evidoval Byterm u 117 dlužníků. Z toho je:

- 34 dlužníků s dluhem do 10 tis. Kč;
- 34 dlužníků s dluhem od 10 tis. do 20 tis. Kč;
- 13 dlužníků s dluhem od 20 tis. do 30 tis. Kč;
- 20 dlužníků s dluhem od 30 tis. Kč do 50 tis. Kč;
- 13 dlužníků s dluhem od 50 tis. Kč do 100 tis. Kč;
- 3 dlužníci s dluhem nad 100 tis. Kč.

Z výše uvedených dlužníků už jich 48 bytů neuvádá. Třináct nájemníků nadále užívá byt i po skončení nájemní smlouvy. Na všechny tyto nájemníky byla podána žaloba o vyklizení. Soudní vyklizení a vrácení bytu po nabytí právní moci rozsudku o vyklizení proběhlo u šesti nájemníků. *JiKo*

Finanční příspěvky budou použity na sociální péči a prevenci

Rozpočet města na rok 2007 pamatuje i na příspěvky organizacím, na sociální péči a prevenci. Na tuto oblast je určena celková částka 82 tis. Kč. Odbor sociálních věcí a zdravotnictví MěÚ Rýmařov eviduje sedm žádostí nestátních organizací a sdružení o poskytnutí finančního příspěvku na zajištění činnosti, pokrytí provozních nákladů a pořádání akcí.

Radní schválili poskytnutí finančního příspěvku Občanskému sdružení K-centrum Krystal Krmov ve výši 25 000 Kč. Sdružení zajišťuje služby tzv. *Harm reduction*, vedou-

cí k omezení zdravotních a sociálních rizik v souvislosti se zneužíváním návykových látek. Sdružení nabídlo realizaci společného projektu „Rýmařov - čistá ulice“, projekt je zaměřen na zřízení služby streetworkera.

Další finanční příspěvek ve výši 10 000 Kč putoval na základě usnesení rady Sdružení pro pomoc mentálně postiženým v Bruntále a příspěvek ve výši 5 000 Kč Centru pro zdravotně postižené Moravskoslezského kraje, detašovanému pracovišti Bruntál. Příspěvek 18 200 Kč radní schválili poskytnout Svazu tělesně postižených, místní sku-

pině Rýmařov, dalších 13 200 Kč bylo určeno Místní skupině Českého Červeného kříže Rýmařov, 8 600 Kč schválila rada pro Společenství Romů na Moravě, o. p. s., a finanční příspěvek 2 000 Kč dostane od města Dětské centrum Olomouc.

Další finanční příspěvky schválila rada města školám, SSOŠ Prima, s. r. o., Rýmařov, dostane na účast na výstavě Tourism Expo 4 500 Kč, příspěvek 3 000 Kč získá Základní škola, Rýmařov, Školní náměstí na pořádání turnaje žákovských družstev okresu Bruntál ve vybíjeně. *JiKo*

Ředitel muzea musel odejít z funkce

Rada města na svém jednání v pondělí 26. března vyslovila

souhlas s ukončením pracovního poměru dohodou s Mgr. Dieterem Schallnerem, ředitelem Městského muzea Rýmařov. Důvodem ukončení pracovního poměru byl výsledek kontroly hospodaření v muzeu. Kontrola odhalila vážné nedostatky v hospodaření této příspěvkové organizace města, a proto je součástí dohody o ukončení pracovního poměru i závazek bývalého ředitele uhradit veškeré škody, které za jeho vedení v muzeu vznikly. Dočasným řízením muzea pověřila rada města Bc. Leonu Pleskou, vedoucí odboru školství a kultury, a to do okamžiku jmenování nového ředitele na základě řádného konkurzního řízení. *JiKo*



Pozor: Jarní mobilní svoz odpadu již tuto sobotu!

Městské služby, s. r. o., Rýmařov oznamují, že v sobotu 14. dubna 2007 v Rýmařově proběhne mobilní svoz nebezpečného odpadu, druhotných surovin a objemného odpadu.

Upozorňujeme občany, že objemný odpad je možno odložit kromě ploch vedle nádob na zbytkový komunální odpad i do velkoobjemových kontejnerů, které budou postupně rozmístěny na exponovaná místa (především sídliště).

Zároveň žádáme občany, aby dodržovali ustanovení městské vyhlášky, zejména:

- nebezpečné odpady mohou předat pouze osobně pracovníkům Městských služeb, kteří mobilní svoz provádějí, tekuté nebezpečné odpady nebudou odebírány, tyto lze uložit pouze v recyklačním dvoře;

- mobilní svoz neslouží k odvozu směsného komunálního odpadu ani biologicky rozložitelného odpadu a je zakázáno tyto druhy odpadu odkládat.

Možnost odkládání odpadu v rámci tohoto svozu končí v sobotu v 6 hodin. *Převzato z webových stránek města Rýmařova*

Odbory MěÚ informují

Odbor dopravy a silničního hospodářství

Provozovatelé vozidel pozor!

Se změnou zákona č. 56/2001 Sb. (§ 13 odst. 3) **nesmí od 1. 7. 2006** doba dočasně vyřazení vozidla z provozu přesáhnout **12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců**. Z tohoto důvodu je nutno vozidla uložená do depozitu před změnou tohoto zákona (tj. do 30. 6. 2006) **vyzvednout do 30. 6. 2007**. Všem ostatním vozidlům uloženým po 1. 7. 2006 automaticky nabíhá lhůta 1 rok.

K ukončení režimu dočasně vyřazení je potřeba předložit doklad o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla spolu s technickým průkazem a vozidlo musí mít platnou technickou

prohlídku.

V případě, že provozovatel chce vozidlo trvale vyřadit, musí dle ustanovení § 13 odst. 2 zákona č. 56/2001 Sb. předložit technický průkaz vozidla a doklad o převzetí autovraku vystavený provozovatelem zařízení ke sběru autovraků (jejich seznam je uveden na internetových stránkách ministerstva dopravy nebo v českém odboru dopravy a SH).

*Renata Vyslyšelová,
odbor dopravy
a SH MěÚ Rýmařov*



Neotálejte s výměnou starého řidičáku!

Odbor dopravy a silničního hospodářství opět vyzývá všechny občany, kteří mají řidičské průkazy vydané do roku 1993 včetně, k jejich výměně!

Povinná výměna je určena do konce roku 2007, s ohledem na informace poskytnuté Ministerstvem dopravy České republiky však žádáme všechny, kterých se výměna týká (**majitele řidičských průkazů vydaných do roku 1993 včetně!**), aby výměnu neodkládali na konec roku.

Žadatelé se tak vyhnou pozdějšímu hromadnému přílivu osob na odboru dopravy a silničního hospodářství. Současná celostátní statistika ukazuje, že pokud řidiči nezačnou měnit své průkazy již

nyní, nebude technicky možné všechny povinné výměny zvládnout.

Pozor! Výměna řidičáků je osvobozena od správního poplatku!

Doklady potřebné k výměně: řidičský průkaz, občanský průkaz, 1x fotografie na doklad, občané nad 60 let lékařské potvrzení o zdravotní způsobilosti.

*Odbor dopravy
a silničního hospodářství,
evidence řidičů, MěÚ Rýmařov*



Plánované akce pro rok 2007

V letošním roce byla v rozpočtu města pro odbor dopravy a silničního hospodářství schválena částka 340 000 Kč na dopravní značení a projekty. Z toho je částka 148 000 Kč určena k doplacení zpracování dokumentu dopravního značení a místních komunikací, který musí každá obec mít ze zákona č. 13/1997 Sb. zpracován. V dokumentech je podrobná evidence majetku obce, a to nejen majetková, ale i finanční. Zpracování tohoto dokumentu bude sloužit všem odborům MěÚ Rýmařov i potřebám občanů.

Další část rozpočtu slouží na běžnou údržbu dopravního svíslého a vodorovného značení. Vzhledem k letošní mírné zimě lze očekávat, že investice do oprav dopravního značení nebudou zdaleka takové jako v roce 2006. Přesto je nutné počítat s vandalismem, který je druhou nejčastější příčinou poškození dopravního značení, u kterého nelze dopředu odhadnout rozsah škod a následně finanční výši oprav.

V loňském roce jsme občany informovali o plánu odboru dopravy, který se bude týkat zajištění

pasivní bezpečnosti chodců. Z důvodů omezeného rozpočtu odboru dopravy a silničního hospodářství lze přípravu projektové dokumentace pro osvětlení vybraných přechodů zadat až v druhé polovině roku 2007, a to dle výše zůstatku rozpočtu. Samotná realizace stavebních úprav by se uskutečnila v následujících letech. Vše závisí také na různých dotačních možnostech a grantech, které samozřejmě město hodlá využít. Jelikož

se jedná o zařízení na ochranu chodců a občanů města, veškeré náklady na tuto investici zajišťuje příslušné město nebo obec nejen na komunikacích ve svém majetku, ale také na silnicích v majetku státu, kde výkon vlastnických práv provádí státem určená organizace, tj. Správa silnic, případně Ředitelství silnic a dálnic.

Tímto bych chtěla uvést na pravou míru vyjádření zástupce Správy silnic, že čeká jen na

podnět vedoucí odboru dopravy a silničního hospodářství MěÚ Rýmařov ke zvýšení bezpečnosti silničního provozu. Skutečnost je ovšem taková, že Správa silnic nebo Ředitelství silnic a dálnic vydá pouze svůj souhlas k záměru a realizaci.

Odbor dopravy MěÚ Rýmařov požádal o úpravu a Krajský úřad Moravskoslezského kraje vydal rozhodnutí o změně dopravního značení na silnici č. I/11 v Rýmařově od křižovatky ulice U Lomu po křižovatku U Rybníka (naproti Penny marketu). Stanovení dopravního značení nebylo ze strany Ředitelství silnic a dálnic, která je majetkovým správcem, do dnešního dne provedeno. Po písemné urgenci byla přislíbena náprava.

Obdobnou situaci řešíme s majetkovým správcem, kterým je Správa silnic, středisko Bruntál, kde bylo urgováno zpětné vyznačení přechodů pro chodce, které byly odstraněny v rámci opravy komunikace č. II/445 na třídě Hrdinů v Rýmařově.

*Renata Vyslyšelová,
vedoucí odboru dopravy
a silničního hospodářství*



Školství

Den učitelů na Primě

Ve středu 28. března vzdali díky kantorům studenti SSOŠ Prima, s. r. o., a připravili pro ně Den učitelů. Pod vedením vychovatele z domova mládeže připravili žáci Primy vtipný program, který byl obsahově určený pedagogům školy. Povídka „Rezková, Rezková“, kterou přednesla Martina Nováková z 1. B, pojednávala

o nevýhodách dětí, kteří mají rodiče učitele.

Povídka měla velký úspěch nejen po obsahové stránce, ale i po stránce uměleckého přednesu.



Vždyť Martině uteklo celostátní kolo v recitaci jen o dva body. Studenti také zazpívali a zatančili a vrcholem byl dárek všem učitelům v podobě krásné nehnoucí kytky. Tato akce byla pro všechny kantory opravdu velkým překvapením, protože o ní nikdo předem nevěděl.

Přejeme všem učitelům a pedagogickým pracovníkům hodně zdraví, pevné nervy a alespoň trochu spokojenosti.

Studenti SSOŠ Prima, s. r. o.



Soukromá střední odborná škola Prima, s. r. o.

Sokolovská 29, 795 01 Rýmařov, tel. 554 211 812

NABÍZÍ STUDIUM ODBORNÝCH KURZŮ

- Podniková ekonomie
- Veřejné finance
- Technika administrativy
- Obchodní korespondence
- Kurz pro průvodce
- Obchodní Anglický jazyk
- Obchodní Německý jazyk

PŘIHLÁŠKY A BLIŽŠÍ INFORMACE:

SSOŠ Prima, s. r. o.

Sokolovská 29

795 01 Rýmařov

Tel.: 554 211 812

CEKA - cestovní agentura

Národní 5

795 01 Rýmařov

Tel.: 554 211 525

Dále otevírá

ve školním roce 2007/2008 první ročník

DÁLKOVÉHO STUDIA

obor Veřejná správa

Informace: tel. 554 211 812, 554 212 467

E-mail: ssosprima.rymarov@seznam.cz



Štafeta



Znamé osobnosti se ptají známých či něčím pozoruhodných osobností na to, co je zajímavá a co by mohlo zajímat i čtenáře. Společně s otázkami předávají pomyslný štafetový kolík, který zavazuje dotazovanou osobnost oslovit s podobnými či úplně jinými otázkami dalšího zajímavého člověka.

Vratislav Konečný se ptá Jiřího Konečného

Proč jsem si ho vybral?

Známe se dost dlouho a považuji ho za čestného a pracovitého člověka, z čehož vyplývá, že si jej také vážím. Naši obyvatelé ho znají jako redaktora Rýmařovského horizontu, domnívám se však, že o něm příliš mnoho nevědí. A konečně je tady shoda jmen, ale vůbec žádný příbuzenský vztah. Proto tedy!

Je o tobě známo, Jirko, že jsi určitou dobu působil jako profesionální herec v Českém Těšíně. Jak dlouho jsi tam byl a na které role rád vzpomínáš?

Do angažmá Těšínského divadla jsem nastoupil v roce 1986. Říká se, že první a po-



slední role v angažmá je vždy tou nejkrásnější. Asi ano. Každý má svého Leona (N. Simona - M. Hamliše) a role Vernona, to byla má první role v americkém muzikálu, kde jsem hrál ve dvou a půl hodinovém představení společně s Alenou Sasínovou-Polarczyk, mimochodem nějakou dobu žijící zde v Rýmařově. Nesmím zapomenout na svou životní roli Cyrana z Bergeracu (E. Rostanda). Zanechala ve mně hlubokou citovou vazbu nejen k tomuto představení a k lidem, kteří se kolem inscenace „motali“, ale především k režiséru Františku Kordulovi, který krátce po dokončení režie na této hře zemřel. V ten okamžik si člověk musí nutně uvědomit s odchodem „otce“ naší inscenace smysl hry i smysl života. V divadle jsem za šest let vytvořil více jak čtyři desítky rolí v osmdvaceti hrách a nelituji ani jediné minuty strávené na těšínských prknech, které dnes už opravdu znamenají svět.

Proč jsi z divadla odešel?

Po listopadu 1989 nastoupili „převlečkábníci“. Jednoho divadelního ředitele vystřídal druhý a zpočátku to vypadalo, že každý bude chtít „urvat z korytka“ co nejvíc. Tato snaha přetrvává bohužel u některých i po těch osmnácti letech. A pokud má umělec, ať je to vý-

tvárník, muzikant nebo herec, vytvářet umění a lidem rozdávat radost či nastavovat zrcadlo době, nemůže být nástrojem či prostředníkem nečisté hry. Vydržel jsem to ještě tři roky. K tomu se přidaly spory některých zaměstnanců o gáže. Hrstka nás opustila tento kulturní stánek nadobro. Zjednodušeně lze říci: Odešel jsem z personálních důvodů. I přesto mohu považovat těch šest let za jedno z nejkrásnějších období ve svém divadelním životě.

Jak ses dostal do Rýmařova, jak se ti zde líbí a s čím nejsi spokojen?

Chtěl jsem už dřív žít v malém městě. Hledali jsme zároveň čisté ovzduší a klidné prostředí, už kvůli synovi, který trpěl alergií. A co se mi tady líbí? Klid maloměsta, průzračnost horských toků a většinou i lidských vztahů. Milé a vstřícné jednání, a když jde, jak se říká, do tuhého, roztomilá maloměstská pospolitost zdejších lidiček. To vše dělá z Rýmařova kouzelné městečko s každodenním koloritem, který si mnozí ani neuvědomují, pokud nežili předtím v anonymitě velkoměsta. A co mi schází? Obecně větší zájem města o kulturu, o kvalitnější programovou nabídku nejen pro dospělé, ale zejména pro mládež. Nelze se donekonečna vymlouvat na nedostatek financí. Vedle pracovních možností je potřeba vytvořit mladým kvalitní podmínky pro oddech a relaxaci.

V životě jsou chvíle těžké, ale i úsměvné. Vzpomeň si na nějakou veselou epizodu?

Jednou jsme hráli s divadlem pohádku Sněhurka a sedm trpaslíků, a jak bylo zvykem, hrálo se většinou hned v několika místech po sobě. Byli jsme již unavení a při jednom z posledních představení jsem si řekl, že si před začátkem na patnáct minut zdřímnu. Představení začalo a já usnul jako když mě do vody hodí. Opona, úvodní píseň trpaslíků, pak refrén *Hej hou, hej hou* a v zápětí má nastoupit myslivec. Jenže myslivec nikde. A znovu *Hej hou, hej hou...* a nic. Když už trpaslíci zpívali asi popáté u své *Hej hou, hej hou*, někdo o mě v zákulisí zakopl a tím mě probudil. Když jsem slyšel to zpropadené *Hej hou, hej hou*, myslel jsem, že mě budou „omejvat“. Vystřelil jsem jako raketa, trpaslíkům už docházel dech i trpělivost a uprostřed jeviště na mě čekal Šmudla, kterého v pohádce hrálo asi desíleté dítě. Ten chudák byl z toho, že nevidí myslivce, v takovém šoku, že krátký dialog, který jsme spolu měli odehrát, byl málem v trapu. Vše nakonec dobře dopadlo, diváci nic nepoznali, jen si asi řekli, proč ti trpaslíci tolikrát opakovali refrén.

Máš mezi našimi herci nebo herečkami, minulými i současnými, někoho, koho obdivuješ? Jestliže ano, čím tě zaujal (nebo zaujali)? Mám rád všechny herce, kteří nic nepředstí-

rají, nedeklamují, jsou přirození. Mezi takové bezesporu patřil Rudolf Hrušínský starší, Vlastimil Brodský nebo současný Luděk Munzar či Zdeněk Svěrák. K mým oblíbeným českým herečkám patří Jana Štěpánková, Jiřina Jirásková, Jana Hlaváčková nebo Marta Vančurová. Z herců světové kinematografie bych jmenoval Paula Newmana, Dustina Hoffmana či Kevina Costnera, případně Charlese Bronsona. U žen je to těžší. Mnoho z nich dokáže svým herectvím a osobností nejen okouzlit, ale především přesvědčit a zaujmout. Jmenoval bych alespoň Meryl Streep, Julii Roberts, Jane Fonda, Demi Moore či Sharon Stone.



Jaké je tvé mínění o herecké kategorii komiků. Myslíš si o nich, že jsou v praktickém životě stejní jako ve svých rolích na jevišti, nebo berou život vážně?

S několika komiky jsem měl možnost se potkat při studiích osobně. Jeden můj spolužák, komik dá se říci od narození, působil velmi svérázným dojmem, a kam přišel, vždy dokázal pobavit své okolí. Nikdo však netušil, že v soukromí je to velmi tichý, skromný a uzavřený člověk. Ano, po osobních zkušenostech bych řekl, že tito lidé berou život vážně.

Zdá se ti na našich současných politických něco k smíchu, nebo si zaslouží spíše úctu a obdiv?

Řekl bych, Vraťo, že ani smích, ani úcta a obdiv nejsou pro naši politickou scénu příznačné. Pochopitelně nechci házet všechny do jednoho pytle. Mezi politiky se najdou i světlé výjimky. A když už mluvíme o herectví, řekl bych, že mi většina našich politiků připadá jako ve velmi špatně zrežirované inscenaci, kterou se bohužel prezentujeme i za hranicemi našeho státu. A to je podle mého názoru spíše k pláči.

Příště: Jiří Konečný se bude ptát Věry Kolářové.



Policisté opět v restauracích kontrolovali mládež

Další akce zaměřená na kontrolu dodržování zákazu podávání alkoholických nápojů mládeži proběhla večer 23. března v Břidličné. Byly zkontrolovány tři podniky a v restauraci na ul. Školní byla zjištěna 17letá dívka, která požila pivo. Nápoj jí podala obsluhující číšnice, s níž bude přestupek řešit správní orgán při MěÚ Břidličná. V barech Eliška a U Juráně nebyl zjištěn žádný přestupek.

Pohřešovali patnáctiletého chlapce z dětského domova

Večer 23. března oznámil na vrbenskou policii služebnu vychovatel zdejšího dětského domova, že pohřešuje 15letého chovance. Ten se měl odpoledne vrátit do dětského domova z internátu. Pracovníci školy vychovatelé sdělili, že hoch od předchozího dne nenastoupil na praxi, ale v noci na internátu přespál.

Policisté zjistili, že se mladík až do ranních hodin 24. března pohyboval po diskotékách v Rýmařově. Dle svého tvrzení ztratil peníze a nevěděl, jak se má dostat zpět do Vrbna pod Pradědem. Od kamaráda telefonoval svým příbuzným do středních Čech a ti vyrozuměli mladíkova otce a pracovníky dětského domova. Hoch se vrátil zpět do dětského domova.

Pachatel ze skladu ukradl tři motorky

Na Okružní ulici v Rýmařově došlo mezi 12. a 26. březnem ke vloupání do areálu bývalého kravína, který slouží jako sklad prádelny. Pachatel vypáčil bedněni starého vchodu, vnikl do objektu a následně odcizil dva nepojízdné motocykly značky JAWA modré a žluté barvy. Odvezl také nepojízdný motocykl ČZ 380 cross s černým rámem. Majiteli způsobil škodu za 15 500 Kč. „V souvislosti s tímto případem zatím mohu jen potvrdit, že rýmařovští policisté nyní prověřují podezření na nezletilé hochy. Vzhledem ke stádiu šetře-

ní a věku podezřelých ale nelze událost blíže komentovat,“ upřesnila policejní mluvčí Lucie Zgarbová. Případ krádeže dále šetří rýmařovští policisté.

Havarovala při nesprávném předjíždění

Ve středu 28. března havarovala u Jamartic 51letá řidička vozidla Škoda 120. Při předjíždění Fabie špatně odhadla odstup a narazila do předjížděného vozu. Na autech vznikly škody za 11 tisíc Kč. Řidič Fabie zraněn nebyl, nepozorná řidička však utrpěla lehké zranění.

Bodla druha do hrudníku

V pátek 30. března zahájil policejní komisař SKPV Bruntál stíhání 40leté ženy z Rýmařova pro pokus trestného činu ublížení na zdraví s těžkou újmou. Toho se měla dopustit, když předchozího dne večer pod vlivem alkoholu v hádce bodla svého 57letého druha do hrudníku. Opilá žena použila kuchyňský nůž, jímž svému partnerovi způsobila ránu hlubokou 7 cm a schopnou ohrozit jej na životě. Ženě bylo naměřeno 1,82 promile. Ke svému jednání se doznala, poškozený ale původně lékařům uvedl, že se bodnul sám.

Napadl bratry kvůli parkování aut

V těchto dnech zahájil policejní komisař trestní stíhání 56letého muže z Rýmařova pro trestné činy výtržnictví a porušování domovní svobody. V minulosti napadl na ulici Na Stráni 23letého muž, údajně kvůli parkování. Obviněný muž vešel na zahradu domu a udeřil mladíka do obličeje. Když mu přišel na pomoc jeho 35letý bratr, udeřil i jej pěstí do tváře.

Přišla o valuty i šperky

Do domu v Janovicích vnikl mezi 28. březnem a 2. dubnem neznámý pachatel, který zřejmě použil klíče ponechané na zárubni vchodo-

vých dveří. Vnikl do ložnice a obýváku 76leté majitelky a ze skříňek jí odcizil 250 euro v různých bankovkách, hotovost ve výši 28 tisíc Kč, zlaté prsteny, přívěsky a řetízky. Celkem způsobil škodu za asi 65 tisíc Kč.

Koupil kradené auto

Policisté OOP ČR Rýmařov kontrolovali 2. dubna na třídě Hrdinů vozidlo VW Jetta řízené 24letým mladíkem z Ryžoviště. Hlídka zjistila, že po vozidle je vyhlášeno pátrání. 34letý spolujezdec, který auto krátce předtím koupil v Bohumině, vůz vydal policii. Byly odebrány stopy, které by mohly vést ke zjištění pachatele krádeže.

Loupež ve večerce objasněna

Pro trestný čin loupeže byl 4. dubna obviněn 31letý muž z Jesenicka. Skutku se měl dopustit 20. března ve večerce na Bartákově ulici v Rýmařově, kam vstoupil v tmavé čepici s maskovaným obličejem a žádal po majiteli cigarety, alkohol a peníze. Poté, co majitel lupiči řekl, že peníze nemá, obviněný odešel ke dveřím prodejny a vrátil se s kovkladně s kovovou tyčí od sbíječky. Začal bouchat do kasy na prodejním pultě a potom rozbil vrchní sklo mrazáku. Jelikož měl majitel obavy z dalšího jednání lupiče, vydal mu cigarety a láhev vodky. Včetně poškození mu vznikla škoda za asi 2 tisíce Kč. Lupič majiteli vyhrožoval ohledně případného oznámení věci policii, poškozený přesto loupež nahlásil. Policie muže dopadla a umístila jej do policejní cely.

V ukradené peněžence bylo 18 tisíc

Ráno 4. dubna využil neznámý pachatel nestřeženého okamžiku a v dílně hotelu v Malé Morávce odcizil peněženku ponechanou na stole. Poškozený majitel měl v peněžence hotovost ve výši 18 tisíc Kč, doklady a platební a úvěrové karty.

Zpracovala redakce na základě podkladů tisk. mluvčí PČR Bruntál

Užitečná informace

Přijďte na „Den s Deníkem“ a vyhrajte osobní automobil

Chcete vědět, jak vznikají noviny? Chcete proniknout do tajů současné novinářiny? Přijďte 25. dubna 2007 na rýmařovské náměstí Míru na „Den s Deníkem“. Pozveme vás na malé občerstvení, ukážeme vám, jak redaktor vytváří v počítači stránku, která vyjde v Deníku další den, s pracovníky redakce si můžete

popovídat o novinách i o problémech, které vás trápí a jejichž zveřejnění by je pomohlo vyřešit.

14. hodině vás potěší svým vystoupením místní dětské soubory.

bil. Přímo na místě můžete získat kupony. Stačí je vyplnit a soutěžíte o auto. Kupony najdete i v našem Deníku. Děti si navíc mohou zasoutěžit o drobné odměny.

Nezapomeňte! Den s Deníkem se v Rýmařově koná 25. dubna.

Podklady redakce Deníku Krnov

bruntálský a krnovský deník

Přijedeme za vámi již ráno a navštívit nás můžete až do pozdních odpoledních hodin. Po

Pro všechny návštěvníky akce jsme připravili soutěž, jejíž hlavní výherce získá osobní automo-

Historické pozoruhodnosti Rýmařovska

O Tylově a kostele P. Marie

Povídání o Tylově by se skoro dalo začít řečnickou otázkou, co to ten Tylov je a kde leží. Odpovědi by byly namnoze rozpačité, i když jde o jednu obec z bývalého okresu Rýmařov a nebyla to obec nevýznamná. Proto malíčký historický přehled na úvod o Tylovu, nynější součásti obce Lomnice.

Tylov byl údajně založen před r. 1326 jako městečko horníků jednak rýžujících zlato v místním potoce až po řeku Moravici, a dále kutajících v okolních kopcích měděnou rudu a snad i stříbrnou. Jméno této osady bylo od počátku německé: Tillendorf. Teprve v r. 1397 je zaznamenán výraz Tylovice. A ještě později Ptejlov. Tylov byl založen dosti velkoryse, od počátku se v něm počítalo s farou, kostelem, usedlými řemeslníky. (Němečtí dějepisci si dokonce fandili, že i se školou). Jenže jak už to bývá u podobných, spíše účelově založených osad, došlo i na doby méně příhodné. Zlato bylo brzy vyřezováno a ve skále dnešního kopce Měděnce pracně vytesávané štoly a šachty na měděnou rudu nebyly efektivní, aby udržely standard městečka, m.j. připojeného v r. 1351 k diecézi litomyšlské. Na počátku 17. stol. byl už Tylov typickou poddanskou vsí s jedním, později dokonce dvěma vrchnostenskými statky. Není vyloučeno, že se dále těžilo, nicméně se skromnými výsledky. To už bylo v Tylově jiné složení obyvatelstva, protože to původní zřejmě vzalo za své při vypálení Tylova za válek uherských. Ještě v r. 1545 se místo uvádí jako pustina.

Příchod luteránských dosídlenců po r. 1556 byl novým impulsem k oživení. Některé prameny uvádí, že luteráni si v Tylově postavili dřevěný kostel se školou - nejspíše na místě starého, kamenného. Při násilné rekatolizaci byl spálen a na jeho místě vztyčen tzv. Vítězný kříž. Dnes celou tu historii připomíná jen kříž litinový, stojící u mostu přes potok a setrvávající na místě navzdory vandalům rozkrádajícím cokoliv kovového. Je střežen rodinou Švédíkovou bydlící opodál. Paní Švédíková je mimochodem asi jedinou původní místní rodačkou.

Po spálení luteránského kostela byl 77 kroků (!) od spáleniště postaven kostelík, přesněji asi dřevěná zvonice opatřená zvonec. Ve zvonici bydlel ponocný. Snad ještě dodejme, že po roce 1621 byla farnost v Tylově zrušena a farníci převedeni do vedlejší Lomnice. Jenže ani tam nebyl katolický kněz a tak se povinných bohoslužeb účastnili lidé z Tylova až v dalekém Jiřkově. Vycházelo se ráno ve 3 hodiny a křížem krážem přes kopce po do nedávné doby v terénu ještě patrně „kostelní pěšíně“ maširovali Tylovští vstříc náboženským povinnostem. Povinností rychtáře bylo provést „kontrolu počtů“ před odchodem a pak ještě před započítáním vlastních bohoslužeb na místě. Stávalo se, že při tomto společném pochodu někdo zemřel a místo pro pochování bylo buď Jiřkov nebo Ryžoviště. Na lomnický hřbitov se nenosili. Ono totiž ani v Lomnici fara nebyla a teprve po jejím obsazení za vlády Josefa II. příslušel Tylov církevně do Lomnice, což trvá dodnes. Od těch dob se Tylov, tehdy nazývaný Tylov na Moravě, už nijak nepovzněl a zůstal nadále malou vsí.



Sokl kříže před místem původního tylovského kostela

V r. 1880 měl 350 obyvatel, v r. 1900 asi o pět více a pak už to šlo jen směrem dolů, i když domů přibývalo. V r. 1950 zde bylo evidováno 70 domů s 198 obyvateli. Ve známé akci za očistění pohraničí od zbořenisk bylo i zde odstraněno 36 stavebních ruin a tak se postupně došlo k dnešnímu počtu přibližně 25 stavení včetně tří bytovek, ve kterých bydlí větši-



Bourání kostela v r. 1958

na trvale přihlášených. Některé domy jsou neobydlené, jiné slouží jako rekreační chalupy a jsou vzorně udržované. Prázdňá je i budova poměrně moderně pojaté školy, vybudované s velkým státním příspěvkem za l. republiky, obec Lomnice se nebrání zájmu případného solidního zájemce. Určitým kladem je současná přítomnost firmy na výrobu drobného zboží, poskytující určitou možnost zaměstnání části obyvatel. V současné době zde není ani obchod. Vše potřebné se

dokonce usvědčení a odsouzení za některé nekalé obchody. Zkrátka a dobře nebyla to právě „dobrá adresa“. A protože rychta leží ještě o více jak kilometr dále od lomnického kostela než Tylov a silnice nebyla (až v roce 1830), také proto, že si to Langerovi mohli dovolit, vznikla v rodině myšlenka na stavbu kostela. S příspěvím obce, samozřejmě, ač se to Tylovským moc nezamlouvalo, někteří měli na kopec k rychtě dost daleko a lomnický kostel jim stačil. Ovšem už tehdy platilo, že hlava obce má vždy jak oponenty, tak okázale projevované příznivce - prostě kostel se stavěl u rychty. Ale ještě jedna věc komplikovala to rozhodování - byla to škola v Tylově. Krajské orgány ji označily za bídnou chatrč a při vizitaci v r. 1804 došlo k nehodě když „při vstupu Vdp. P. Haukeho, an na práh vkročil, tento na utrum shnilý se probořil a Vdp. P. Haukemu došlo ke zranění nohy“. Našli se troufalci, kteří usilovali o stavbu školy za příspěvím statkářů Langerů, ale vše rozhodla pobožná a bohatá, přes svůj vysoký věk stále statek ve své správě držící Zimmerová-Langerová. Tě se škola nezamlouvala a rozhodla, že když dá peníze, tak jedině na ten kostel. Na jaře r. 1806 se začalo stavět (zase těch magických 77 kroků) poblíž statku a na podzim téhož roku bylo dílo téměř hotovo. Kaple byla zasvěcena P. Marii teprve po určitých dohadách. V Tylově totiž přetrvával ještě z dob rozvoje hornictví spíše kult sv. Barbory a místní starou-



Sokl kříže před místem původního tylovského kostela

sedlíci se jej usilovně drželi až do r. 1945. Dokonce se v Tylově dříve slavily dvoje hody, obyvatelé rychty a samoty u Moravice slavili hody na svátek P. Marie, Tylovští se drželi sv. Barbory. Zimmerové se podařil ještě jeden mistrovský kousek tím, že zinscenovala prosebná procesí ku P. Marii, pořádaná z Lomnice, a dokonce i z Dětičova nebo N. Valteřic, a tato procesí se konávala za velké účasti až do konce let padesátých min. století, dokonce za účasti členů MNV v Lomnici! Z Tylova ne.

Kamenný kostel byla prostá stavba se zaklenutým presbytářem a plochým dřevěným, později omítnutým stropem. Byly činěny pokusy o ozdobení stěn

kostela nábožnými výjevy i z dějin Tylova. Někteří pamětníci si vzpomínají, že na omítce byly uhlím rozkresleny postavy a celá kompozice výjevů. Autorem byl Gustav Brauner, rodák z Tylova a později známý malíř Českého Krumlova. K realizaci ale nedošlo.

Druhou světovou válku přečkal kostel u Tylova beze šrámů a nebyl shledáván ani v letech padesátých nijak „závadovým“. Pohroma přišla teprve s příchodem dosídlenců romského původu z východního Slovenska kolem r. 1956. Tito nepřizpůsobení civilizacím zvyklostem byli spíše násilím dosazeni k „posílení potenciálu pracovních sil budovatelů pohraničí“ též do Tylova. Část jich snad bydlela na bývalé

rychtě, jiní zase v obci a vesměs měli pracovat v zemědělství. Tehdejší písemné materiály jsou plné stesků na téměř neexistující pracovní morálku a pamětníci to označují ještě výrazněji. Tyto „posily“ budovatelů se scházely právě v kostele, konaly se tam pitky a ničilo, co se dalo. Marné byly pokusy o nějaký zákrok i ze strany MNV. Nebylo rady, nebylo pomoci. Už tehdy, říkají někteří. Demolovaná stavba stojící těsně vedle silnice, ze které se pod kola aut každou chvílí vypotácel některý „pracující“ na mol opilý, nakonec byla trnem v oku i okresním orgánům kvůli bezpečnosti provozu, jenž tehdy už začínal sílit. Ale nejvíce vadilo to „zašívání“, jak se to tehdy charakterizovalo. Tak došlo k návrhu na demolici a vzápětí k rychlému zboření. Z inventáře se zachoval zvon a pár barvotiskových obrazů. Drahé a kvalitní harmonium již dříve propadlo zkáze. Z celé stavby zůstal jen sokl litinového kříže, který stával

před kostelem údajně od r. 1779. Bylo - nebylo? Bylo a není... Dnes se nedaří ani získat pořádný obrázek kostelíka P. Marie, který stával u rychty nad Tylovem. Pro dnešní situaci v poměru ke kulturnímu dědictví lze říci, že velká část obyvatel nemá o bývalém kostele ani ponětí, stejně jako o dějinách obce někdejšího Tylova na Moravě. Výrazem toho je i skutečnost, že označení u silnice „Lomnice - místní část Tylov“ je zmatené a nemá co do činění se skutečným stavem katastru. Ale kdo to ví, že?

Jaroslav Chytil



Litínový kříž připomíná místo, kde stál luteránský kostel
Foto: archiv J. Chytila

Pozvánka do Zoo Ostrava

Šimpanzi v nově upraveném výběhu

Pětice šimpanzů (samice Zira, Hope, Bambari, Maja a samec Siri) měla poprvé s nastávajícím jarním obdobím možnost užití si v nově upraveném letním výběhu. Zde je budou moci až do konce sezóny pozorovat také návštěvníci zoo.

Mývali zdědili větší výběh

Mývali Mallory, Anička a Mánička prozkou-

mávali nově vytvořený výběh, který vznikl úpravou staré expozice medvěda syrského. Polepšil si také medvěd, který je ve vedlejším výběhu po medvědech ušatých, zatímco tito mají expozici po medvědech ledních. Přesun do upravených výběhů po větších zvířatech je jednou z možností, jak zlepšit menším druhům jejich životní podmínky. Nově upravený výběh jistě potěší nejen samotné mývaly, ale také návštěvníky,

kterí budou mít lepší možnost tyto severoamerické šelmičky pozorovat.

Přírůstek u valašek

Novým přírůstkem dětské kontaktní zoo je mládě domácího plemene ovce - valašky. Sameček se narodil 13. března. Valašky chová ostravská zoo od roku 2005 a nový přírůstek je třetím v pořadí. Stanislav Derlich, oddělení pro kontakt s veřejností Zoo Ostrava



Foto: archiv Zoo Ostrava

Osadní výbory informují

Pohodové akce ve Stránském našly své příznivce

Zajímavé a nápadité akce, které vymýšlí ředitel Obecně prospěšné společnosti Sovinecko Petr Schäfer s dalšími nadšenci a dobrovolníky, nejsou v malé obci Stránské zdaleka u konce. Studnice dobrých nápadů jako by neměla dno a každým rokem přibývají tu menší, tu větší pořady, kterými se tato místní část Rýmařova může pochlubit.

K tradičním „pohodovkám“ patří pravidelné koncerty kapely Keltgrass Band, pořádané každý poslední pátek v měsíci v útulné

klubovně Sovinecka, o. p. s., kde se schází nejen stálí štangasti, ale i nahodilí návštěvníci, aby si poslechli staré a známé písně táborových ohňů a v poslední době také podmanivé tóny irské muziky. Muziky, jež je umocněna hrou na skotské a „jesenické“ dudy.

Poslední březnový pátek nebyl výjimkou. Bývalá hospůdka se zaplnila takřka do posledního místečka a kapela úderem dvacáté hodiny spustila starý známý repertoár. Téměř všichni si zano-



tovali při romantických melodiích Wabiho Daňka, Mikyho Ryvolvy a dalších. Stránecký Keltgrass Band, který mimochodem nedávno získal zasloužené vítězství v bystřickém Regi Banju (soutěžní přehlídce folkových kapel), hraje ve složení: Petr Dagy Schäfer (banjo, autoharfa, bodhrán), Tomáš Doktor Kuraš (housle), Jan Hnilo (píšťaly, akordeon, mandolína), Martin Pospíšil (housle, mandolína), Martin Martan Mikulec (kytara), Iveta Čalová (bicí, bodhrán) a Jaromír Kovboj Vrobel (skotské a jesenické dudy). Zpočátku

se zdálo, že kapela bude hrát v menším oslabení. „Doktor“ byl na cestě z Německa a nedorazila ani bubenice Iveta. Nakonec se příznivci KGB dočkali, všichni muzikanti po krátké době přicestovali v pořádku a celou kapelu tak spatřili příznivci keltgrass sessionu v plné parádě. Hráči si vysloužili od publika několikrát bouřlivý potlesk a lidé nesli jen s velkou nevolí, když úderem půlnoci ukončila kapela svůj koncert. „*Tak zase za měsíc ahoj,*“ neslo se z úst muzikantů do prostoru bývalé hospůdky ve Stránském. JiKo



Akce hradu Sovince

21. a 22. dubna 2007 na hradě
Sovinci

Na moravské veselici

Jarmark lidových řemesel s tradicemi při vítání jara.
Navštivte venkovské šlechtické sídlo probouzející
se po tuhé zimě roku 1617.

* tradice, říkadla a folklórní zvyky * lidová řemesla, pletení košíků, dráteník a zdobení perníčků * kejklířské divadlo a žonglování s Vojtou Vrtekem * seznámení s akcemi a účinkujícími v sezóně 2007 * loutkové divadlo a právo útrpné

Denní program se odehrává na 5. nádvoří

9.30	Vzbudíme hrad dělovou salvou se zimního spánku? před hradem	13.30	Na moravské veselici, folklórní pásmo, Markovice
9.40	Mučení pijanů rušících hradní klid, katovna Ordál ze 4. na 5. nád.	13.55	Sokolnická ukázka, Monti
10.00	První jarní pohádka, babka Čarodějka	14.05	Na vysoké noze, kejklířské pásmo, Vojta Vrtek
10.20	Sokolník - co dělají dravci přes zimu?	14.30	Kašpárek a princezna, loutková pohádka, BOĎI
10.30	Na příkaz rytíře Kobylky, příjezd kumštýřů v průvodu na hrad	15.00	Pepoš, šermířská pohádka, Allegros
10.40	Pověst sovinecká, šermířský příběh, Dědictví	15.20	Na loupežnickém chodníčku, právo útrpné, Ordál
10.55	Jaro v podhradí, folklórní pásmo, Markovice	15.40	Jaro v podhradí, folklórní pásmo, Markovice
11.20	Kašpárek, kejklířské pásmo, Vojta Vrtek	16.05	Kašpárek, kejklířské pásmo, Vojta Vrtek
11.45	Princ Bajaja, loutková pohádka, BOĎI	16.30	Na trhu, šermířská pohádka, Allegros
12.15	Loupežnická, šermířská pohádka, Allegros	16.50	Princ Bajaja, loutková pohádka, BOĎI
12.35	Den v katovně, příběh s právem útrpným, Ordál	17.20	Pověst sovinecká, šermířský příběh, Dědictví
12.55	Pojďme spolu do pohádky, babka Čarodějka	17.35	Sokolník - co dělají dravci přes zimu?
13.15	Tajemný měšec, šermířská pověst, Dědictví		

Na 3. hradním nádvoří: • ukázky řemesel a zdobení perníčků
Na horním hradě: • soutěže, hry pro děti a střelnice z luků

Kam na výlet

Na Mlýnský vrch

Na kratší vycházku v okolí Rýmařova se můžeme vydat třeba k Mlýnskému vrchu, neboli Milberku, u Jamartic. Jedna z mála polních cest, nechceme-li jít do Jamartic po frekventované silnici, vede od prvních zahrádek za nádražím ČD souběžně se železniční tratí. Zakrátko však odbočí vpravo k železničnímu přejezdu a za ním směřuje vlevo k lesu. Provede nás lesem k loukám nad kolejemi, aby za pěšinou po několika desítkách metrů navázala na zpevněnou polní cestu. Do těch míst směřuje u dalšího železničního přechodu i pěšina od hráze rybníka pod tratí. Směrem k železniční zastávce v Jamarticích vede nad tratí již polní asfaltka. Od železniční zastávky sejdeme dolů do vsi a na cestě mezi domy odbočíme vpravo, abychom mohli za železničním podjezdem přijít k úpatí Mlýnského vrchu. Hned za podjezdem odbočí z polní cesty vlevo lesem strmě vzhůru nedlouhá pěšina, po které dojdeme ke starému většímu lomu na břidlici. Další malé lomy, dnes již hodně zarostlé, kde se snad kdysi pokoušeli hledat také rudu, jsou na opačné straně kopce, hned nad tratí a lze je zahlédnout i z vlaku. My se ale od prvního lomu vrátíme

me dolů k polní cestě za železničním podjezdem.

Je to místo, kterému v lidové mluvě říkávali bývalí starousedlíci podle staré pověsti Pec-Backofen, jak uvádí ve své knížce Römerstadt dr. Tutsch. Ke svému názvu přišlo následovně: někdy v polovině 17. stol., když naraše země drancovali Švédové, přý v těchto místech měli své vojenské ležení. Tam záměrně před vyhladovělymi obyvateli Jamartic pekli chléb. Jamartickým se takové chování nelíbilo a pod vedením obratného místního kováře dotáhli z druhé strany kopce nahoru obrovský kotel, který naplnili prachem a železnými koulemi, zapálili jej a spustili shora mezi Švédy. (Tehdy tam nebyl železniční násep a snad ani lom.) Když Švédi viděli valící se hrůzu, všeho nechali a snažili se utéct. Někteří se schovali jen za okolní vyvýšeniny terénu, kde většina popálených zemřela a byla pak pochována. Další vojáci utíkali na druhou stranu vesnice, ale byli většinou od ohně tak zohaveni, že vypadali jako opice; jejich mrtvolky byly také pochovány. Dlouho však ve svých hrobech nenacházeli klid. O půlnoci z hrobů vstávali jako bezhlaví rytíři

nasedali na své koně a opět sesedali a poté se shromažďovali za vesnicí u staré hrušně. Místní starší lidé prý tehdy vyprávěli, že je slyšeli zřetelně volat o pomoc: „Vysázejte nám zde hlohové keře, přestaneme být opicemi.“ A tak se dva neohrožení mládenci vypravili k horám, takové keře donesli a zasadili k hrobům. Prokletí bylo zlomeno, duše zemřelých došly pokoje a konečně nastal klid.

Tolik stará „švédská“ pověst. Dnes ze starého prokletí nemusíme mít obavy, a tak za posledním jamartickým domem na svahu Mlýnského vrchu půjdeme proti toku tamějšího potůčku k další části lesa a projdeme jím k prameništi potoka ve svažitých loukách nad lesem. Vlevo si všimneme i otevřeného melioračního kanálu, dnes již bohudík obrostlého, který svádí z protějších kopců vodu. Cesta zde končí, okolní pozemky patří soukromým osobám, a tak je třeba se z této lokality vrátit zpět do Jamartic. Ve vsi půjdeme okolo opravené dřevěné zvonice, která byla postavena někdy v posledních letech 19. století a patřila starokatolické církvi. Dnes je kulturní památkou, patřící obci. U místní silnice ve středu obce

stojí barokní kostel p. Marie z roku 1783 a vedle roste chráněný strom jírovec. Obec Jamartice (Irmsdorf) bývala vždy obcí převážně zemědělskou a již v době, kdy ještě byla součástí janovického panství, patřila mezi středně velké obce Rýmařovska. Bývala zde dědičná rychta, fara, později škola a měli zde i vlastní obecní pečť. Doba se mění, dnes jsou Jamartice místní částí Rýmařova, okolní pozemky však stále slouží zemědělské výrobě.

Do Rýmařova zpět se můžeme vrátit stejnou cestou, případně jet i vlakem, ale kdo si chce vycházku prodloužit a užít si výhledů do blízkého i dalekého okolí, půjde za železniční zastávkou po polní cestě vlevo nahoru k signálnímu převaděči, odkud je málo známý pohled na Rýmařov s vodní plochou rybníka v popředí a hřebem Hrubého Jeseníku v pozadí. Nahoře, kde zpevněná cesta končí, půjdeme kolem dalšího stožáru signalizačního převaděče a travnatá cesta nás dovede k silnici od Albrechtic. Do Rýmařova pak můžeme dojít po dalších loukách k Ondřejovu a odtud k vodárně nad městem.

Za KČT Rýmařov
Hana Kašparová

Pozvánka KČT Rýmařov

V sobotu 21. dubna proběhne již **4. ročník akce Vychodilova stezka**, jak se již stalo zvykem, s ekologickým zaměřením. Sraz je na náměstí u rozcestníku KČT v 8.30.

PROGRAM
K I N A

sobota 14. dubna

Saw III

Horor (USA 2006)



Budete odmlévat hrůzou... Jigsawovi, obávanému loutkaři v pozadí krutých her, v nichž jeho oběti svádějí boj o vlastní životy, se s pomocí nové učednice Amandy podařilo znovu uniknout policii. Zatímco se mu detektivové marně snaží přijít na stopu, doktorka Lynn Denlon a Jeff se stávají dalšími pěšáky na jeho zvrhlé šachovnici života...

Přístupný od 18 let

19.30

sobota 21. dubna

Casino Royal

Dobrodružný/akční (USA 2006)

Další, už 21. pokračování filmových dobrodružství nesmrtelného Jamese Bonda. Tentokrát ze samého počátku jeho špionážní kariéry. Agent 007 má za úkol zlikvidovat bankéře světového terorismu.

Přístupný od 12 let

19.30

neděle 22. dubna

Jedné noci v jednom městě

Animovaný/povídkový (ČR 2007)

Víte, co se stane, když si člověk přišije cizí ucho? Že můžete v noci na Žižkově potkat Džina, který splní každé přání? Že jsou ještě místa, kde se zastaví čas? Co může narušit vystoupení hmyzího cirkusu? Jaké cíle má městský myslivec? Že může kapr kamarádit se stromem? Režie: J. Balej.

Mládeži přístupný

17.00

O víkendu 28. - 29. dubna kino
z technických důvodů nehraje!

Studentský klub

Literární a výtvarná soutěž Marie Kodovské

próza

Zdeňka Kabelíková: Dvakrát křtěná za éry Gottwalda (3. část)

(3. místo v kategorii próza)

„Zjistil jsem na obci, že ten prázdný dům, co stojí za přejezdem, je k pronajmutí. Majitel se odstěhoval minulý měsíc do Kroměříže a zatím o něj neměl nikdo jiný zájem. Je to kousek, asi tak sto metrů od nás. Tam byste mohli bydlet, aspoň bychom byli blízko sebe a mohli si trochu pomáhat, když je ta dědina tak dlouhá, jak natažené střevo,“ začal pozvolna natukávat mladé manžele Jenda.

„To bych brala,“ ožila Marie, „nemáme to doma vůbec růžové. Zatím se mačkáme všichni tři v jednom kumbálu.“

„Ale co práce, je tu něco, kde se dá vydělat na živobytí? Ševcovina mě tady asi neuživí,“ skočil jim prudce do řeči Karel. Od příjezdu do těchto končin zatím víc pozoroval, zažíval nové prostředí a všechny neznámé podněty. Teď by chtěl rychle vstřebat odpovědi na otázky, které se mu honily hlavou.

„Za nádražím je velká pila a v lese, v bývalém lágru, se budou stavět kasárna. Zřizují tam vojenskou posádku. A šarže,“ ušklíbl se Jenda, „to víš, potřebují také někde bydlet. Takže dojde i na bytovky. Další příležitost, jak si vydělat,“ ukončil řeč hostitel a labužnický si zapálil cigárko. Stejně se mu zdálo, že na svůj zvyk mluví moc dlouho.

Ale věděl, že to „namlouvání“ má pro něj velkou cenu. Kdyby se mladý pár přistěhoval, určitě by se dal přemluvit k občasně výpomoci v hospodářství - třeba při sázení a sklízení brambor, mlácení obilí, sečení louky - zkrátka při nárazových pracích, které je potřeba zvládnout hned, s co největším počtem rukou. Stejně jsou s Fandou za to léto pořádně utahaní. A možná by mu přibyl i spojenec při řešení ostatních problémů.

„Marie by tu časem také našla práci,“ přitlačila na pilu pro změnu zase jeho žena. „Hledají učitelky a kuchařku do školky. A také prodavačky. Nebo by to mohla zkusit na poště.“

Máš přece rodinnou školu, tak se určitě někde upíchněš,“ obrátila se Fanda přímo k Marii. S trochou povzbuzení, ale i naléhavostí se

zahleděla do modrých zamyšlených očí své mladší sestry. Pak se podívala na hodiny a rachotem židle přerušila zádumčivé mlčení. „Pomalů se budu chystat uzavřít závory. Pojede nákladní vlak s dvaceti vagonama. Pořádně tam tuhne, nesmím si zapomenout šálu a čepici.“

„Teto, strýcu, honem utíkejte za Mirkem! Maruška nám spadla do potoka,“ zakřičel přerývaně pisklavý hlas do prudce rozevřených dveří.

Rázem všichni vyskočili od stolu a vrhli se k poslovi zlověstné zprávy.

„Co je, co se stalo?“ draly se vystrašené otázky střídavě z několika hrdel.

„Tam,“ ukázala dívka promrzlou rukou na tmavý bod v dálce. „Mi, Mi,“ chtěla z úst vytlačit slova, ale zřejmý deficit dechu, který byl způsoben vyčerpávajícím během, jí to nedovolil.

Chvilku se zhluboka vydýchávala a pak překotně spustila: „Mírek ji drží ve vodě za fusak. Strejdo, honem. Ať neuplave!“ žadonila plačtivě a provinile, se slzami ve tvářích se podívala na svoji novou maminku.

Mladý muž na nic víc nečekal. Bez kabátu, jen ve vlněném svetru a prostovlasý, nabral směr k dřepící postavě v třípytívném nedohlednu. Ale nohy za chvíli zrazovaly rychlost pohybu vpřed. Ve sněhové křupavé hmotě zapadaly hluboko a začínaly studit a bolet.

V myšlenkách i představách ale byl už na místě - u neštěstí, které se přihodilo jeho drahocennému dítěti. Ani nestačil vnímat, že kolem strážního domku, kde ještě před chvílí v klidu rozjímali nad budoucností, projel s rachotem dlouhý nákladní vlak...

Fanda i při tom zmatku stačila duchapřítomně stáhnout přes silnici závory. I když strachem o život Marušky ani nedýchala, dokázala celou dobu, než oddrknal přeplněný nákladák, stát na svém určeném místě. Nevnímala navyklý pozdrav strojvedoucího, jen se stále modlila. Za Marušku a také za Mirka. Aby měl dost síly a doká-

zal tu malou nebožičku udržet nad vodou, než ji ochrání svalnaté ruce Karlovy.

Její vytužený syn. Její těžce vydobyté štěstí a hned taková zkouška. Zrovna s tím drobkem milované Marie.

„Bože, jaké mně tím dávaš znamení?“ probíhalo jí hlavou v té vypjaté, nekonečně dlouhé chvíli. Svým vrozeným smyslem pro povinnost cítila, že musí dát přednost služebnímu řádu, aby nezavinila další nehodu. Srdcem ale chtěla být raději u svého syna a svými pažemi i tělem mu předat sílu...

Minuty, vteřiny u kolejí ji stály přemáhání a vypnuté nervy při rozhodování. Byly tíživé, mučivé, až k nevydržení.

Mezitím Karel dorazil konečně k chlapci. Jeho křečovitě napnuté ruce z posledních sil svíraly nasáklý vak. V něm slabounce vzlykalo jeho jednorochní „zlatíčko“. Ani nechtěl domyslet, co se mohlo stát za malý okamžik...

Bez váhání skočil do mrazivé vody, popadl crčící hmotu a prudkým trhnutím vytáhl břemeno na promrzlou zem. Notně zavravoral pod tíhou mnohokrát zvětšené váhy beráncí podšívky, ale nakonec pohyb ustál. Vytáhl modrající tělíčko dcerky, rozepnul košili pod svetrem a přitiskl si jej na hrud. Zrakem sklouzl k hochovi, který zůstal stát jako tělo bez duše a nepřítomně se snažil sevřít ztvrdlé prsty do dlaní. Pak se otočil a na-

směřoval krok ve stejné stopě zpět k domku. Ještě křiknul na dobíhajícího švagra: „Postarej se o kluka, je celý promrzlý a vystrašený. Dokázal to, má velkou sílu...“

Uprostřed louky potkal zbývající členy rodiny. Svou ženu i její starší sestru, která už mezitím stačila zvednout závory, poslat svou dcerku do tepla domova a doběhnout k vrávorající, vyděšené Marii.

„To je strašné, snad nám neprochladla a neumře,“ vzlykala v slzách matka málem utopeného dítěte.

„Pospíchej s ní domů a hned jí sundeš všechno mokré,“ vyhrkla Fanda a podepřela Marii paží. Pak se obě pustily v patách zachránce. „Karle, co budeme dělat? Dýchá ještě? Já se o ni bojím...“ vyrazila nesouvisle Marie mrazivým větrem za vzdalujícím se partnerem. Čím víc byla zmatená, tím hlouběji se při nekoordinovaných pohybech bořila do sněhu a ztěžovala chůzi druhé ženě.

V hlavě jí hučelo, připadala si jako šílená. Ale její muž mlčel, neodpovídal. Byl už skoro u silnice, pár metrů od kýženého cíle. Nechtěl se zdržovat zbytečnými slovy a možná ani neměl sílu něco říci. V botách mu čvachtalo, mokré nohavice mu tvrdly mrazem, ostrý vítr ho píchal jehličkami ledu do tváře, po celém těle cítil neskutečný chlad. Zdálo se mu, že se změníl v jeden velký rampouch.

(Dokončení příště)



Foto: Miloslav Marek

Kulturní okénko města Rýmařova

Citát: Domov není místo, kde bydlíš, ale místo, kde ti rozumějí.
Christian Morgenstern

INFOSERVIS Střediska volného času Rýmařov - duben 2007

13. 4.	10.00	SVC	Keramická dílna pro školy
13. 4.	9.20	kino	“Veselé Velikonoce“ - Liduščino divadlo Praha MŠ + 1. - 5. ZŠ
	a 10.45		
14. 4.	18.30	SVC	Stopy v písku - podvečer v Orientu - vystoupení zájmových útvarů SVC - orient. tanec a sebeobrana
25. 4.	10.00	SVC	Keramická dílna pro školy
27. 4.	10.00	SVC	Keramická dílna pro školy

Společenská kronika

Narodili se noví občanci

Alexandra Tomečková	Rýmařov
Klára Dědochová	Rýmařov
Natalie Mikešová	Rýmařov
Sára Ester Stojaspalová	Dolní Moravice
Natalie Fréharová	Rýmařov

Blahopřejeme

jubilantům, kteří od předcházejícího vydání oslavili 80 let a více

Alena Vávrová - Rýmařov	81 let
Štefan Lipka - Janovice	82 let
Zdeňka Slováčková - Rýmařov	82 let
Blažena Marečková - Rýmařov	83 let
Alois Talčík - Rýmařov	83 let
Josef Talián - Rýmařov	87 let
Irma Scholzová - Rýmařov	88 let
Josef Musil - Rýmařov	93 let
Anna Zahradníková - Janovice	95 let

Rozloučili jsme se

Jan Kainz - Rýmařov	1940
Růžena Záhorová - Dolní Moravice	1924
František Machač - Harrachov	1939
Vladimír Bartík - Rýmařov	1918
Rudolf Dolanský - Rýmařov	1932

Matrika MěÚ Rýmařov

TENISTÉ POZOR!!!

Od pondělí 2. dubna začala sezóna na tenisovém kurtu v Janovicích u hotelu U Zámku.

Tímto dnem byl také zahájen sezónní tenisový turnaj

MAURITZ POHÁRY CUP 2007

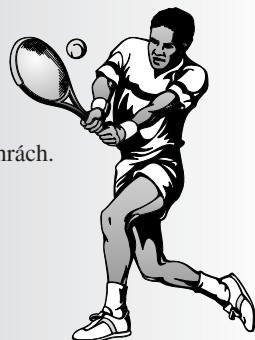
Turnaj je pro každého, kdo už nebo ještě udrží tenisovou raketu.

Turnaj je koncipován tak, že budete hrát jen s rovnocennými soupeři.

Turnaj je vypsané ve dvouhrách i čtyřhrách. Po ukončení turnaje, tj. 30. září 2007, obdrží prvních šest sportovní poháry.

Za pořadatele Romana Moslera všechny srdečně zveme.

Blíže informace na tel.: 777 696 888 nebo 554 283 042.



Známa i neznámá výročí

14. 4. 1237 špitální bratrstvo křížovníků s červenou hvězdou, které založila u kostela sv. Haštala r. 1233 Anežka Přemyslovna (sv. Anežka Česká), povýšil papež Řehoř IX. na řád s řeholními pravidly; jde o jediný církevní řád vzniklý v Čechách - 770. výročí
14. 4. 1922 nar. **Stella Zázvorková**, herečka (zemř. 17. 5. 2005) - 85. výročí narození
15. 4. 1452 nar. **Leonardo da Vinci**, italský malíř, sochař, architekt a hudebník (zemř. 2. 5. 1519) - 555. výročí narození
15. 4. 1942 zemř. **Robert Musil**, rakouský prozaik (nar. 6. 11. 1880) - 65. výročí úmrtí
16. 4. 1922 nar. **Kingsley Amis**, anglický spisovatel (zemř. 22. 10. 1995) - 85. výročí narození
17. 4. 1807 nar. **Josef Vojtěch Hellich**, malíř (zemř. 23. 1. 1880) - 200. výročí narození
17. 4. 1897 nar. **Thornton Wilder**, americký spisovatel (zemř. 7. 12. 1975) - 110. výročí narození
- 18. 4. Mezinárodní den ochrany památek a historických sídel, slaví se od roku 1984 podle doporučení UNESCO z roku 1983**
20. 4. 1872 zemř. **Andrej Sládkovič**, vl. jm. A. Braxatoris, slovenský básník, literární kritik a překladatel (nar. 30. 3. 1820) - 135. výročí úmrtí
21. 4. 1892 nar. **Jaroslav Kvapil**, skladatel, dirigent a klavírista (zemř. 18. 2. 1958) - 115. výročí narození
- 22. 4. Den Země, slaví se od roku 1970, kdy ho američtí studenti uspořádali poprvé ve snaze o prosazení nových ekologických zákonů a zvýšení státního rozpočtu na ochranu životního prostředí**
22. 4. 1707 nar. **Henry Fielding**, anglický spisovatel a žurnalista (zemř. 8. 10. 1754) - 300. výročí narození
22. 4. 1947 **Jiří Hanzelka a Jiří Zikmund** vyjeli na svou první cestu do Afriky a Ameriky, vrátili se v roce 1950 - 60. výr.
- 23. 4. Světový den knihy a autorského práva, vyhlášen UNESCO jako symbolické datum světové literatury, na něž připadají životní výročí W. Shakespeara, M. Cervantese, H. Laxnesse, V. Nabokova ad.**
23. 4. 997 zemř. **Vojtěch Slavníkovec**, druhý český biskup (nar. okolo r. 957) - 1010. výročí úmrtí
24. 4. 1822 nar. **Janko Král**, slovenský básník (zemř. 23. 5. 1876) - 185. výročí narození
25. 4. 1932 nar. **František Venclovský**, dálkový plavec, první československý občan, který v roce 1971 přelával kanál La Manche z Francie do Anglie (zemř. 13. 12. 1996) - 75. výročí narození
- 26. 4. Mezinárodní vzpomínka na Černobyl**

VEŘEJNÝ INTERNET

Ve Středisku volného času Rýmařov
a Městském informačním a turistickém centru, Městském muzeu Rýmařov

Provozní doba učebny v Infocentru:	Provozní doba učebny v SVC:
Po - Pá: 9.00 - 12.00 a 13.00 - 17.00 Kontaktní informace: tel: 554 212 361 fax: 554 284 112 info@vsvrma.cz	Po: 10.00 - 12.00 a 13.00 - 16.00 St: 10.00 - 12.00 a 13.00 - 16.00 Pá: 10.00 - 12.00 Kontaktní informace: tel: 554 211 410 tel: 554 211 411 tel: 554 211 412 info@svc.cz www.vsvrma.cz

Adresa: Městské informační a turistické centrum, Městské muzeum Rýmařov, nám. Míru 8, 79801 Rýmařov
Otevřeno: Středisko volného času, Okružní 18, 79801 Rýmařov

Městská knihovna

Jan Burian v sukních

Po více než třech letech do Rýmařova opět zavítal písničkář, spisovatel a cestovatel Jan Burian, tentokrát s pořadem, který nebyl, jak by snad mohlo z titulku vyplývat, o nejnovější cestě do Skotska, ale o ženách, vlastně o mužích a ženách. Za motto svého pořadu protagonista zvolil citát Simone de Beauvoir „Ženou se člověk nerodí, ale stává“.

Jan Burian o sobě bez ostychu či pseudointelektuální povýšenosti tvrdí, že je feministou. Své důvody osvětluje ve fejetonu *Jak jsem se stal feministou*, když píše, že „feministy by měli být muži a ženy by se zase měly víc věnovat mužské duši, abychom se dokázali líp pochopit“. Zní to prostě, ale v praxi to tak snadné není. Vžít se do role svého protějšku, to vyžaduje víc než jen dobrý úmysl.

O záměně mužské a ženské role - oběma směry - pojednává nespočet literárních děl (u nás třeba Karla Boženy Němcové), divadelních her a filmů, a je jedno, zda jde o převtělení „skutečné“, nebo jen naoko. Zvláštní postavení mají v těchto travestických „tátové v sukních“, tedy muži, kteří se zcela dobrovolně ujmou výsostně ženské úlohy - mateřství. Ač má většina podobných příběhů komediální charakter, neztrácí se z nich ani moment empatie a onoho kýženého pochopení ženské duše.

V roli otce a matky současně se před osmi lety na určitou dobu ocitl i Jan Burian. V době, kdy jeho manželka, lékařka, odjela na dvou-

měsíční stáž do Spojených států, zůstal doma sám se dvěma dcerami, devítiletou Zuzanou a rok a půl starou Aničkou. Na základě této stáže na mateřské dovolené, jak ji Burian nazval, vznikl deník, který s fejetonistickou nadšázkou, vtípem a přitom s moudrostí vypovídá o všech autorových prožitcích, plných humorných scének, ale i chvil naprostého vyčerpání, a přináší také množství osobitých postřehů spojených s mateřstvím, výchovou dětí a vůbec typicky ženskou rolí ve společnosti.

Originalita Burianových deníkových záznamů spočívá v tom, že jsou ponořené do koloběhu banalit od přípravy jídla, přes praní špinavých svršků, hledání dudlíků a výměnu plínek až k nákupům v supermarketu, jímž prokmitává poněkud zanedbávané plnění profesních závazků, neztrácí nadhled. Díky tomu deník, jakési svědectví o autorově postupné proměně v ženu (která vede až ke kolísání gramatického rodu v zápiscích), nezůstává ryze soukromou výpovědí, ale oslovuje i potenciální čtenáře, resp. posluchače. Deník „Ženou se člověk nerodí, ale stává“ totiž dosud knižně nevyšel (a podle Burianových slov patrně nikdy ani publikován nebude) a jedinou příležitostí, jak se s jeho obsahem seznámit, je právě účast na autorském čtení.

Na besedu s Janem Burianem v rýmařovské knihovně přišla ve středu 28. března jen hrstka lidí, příjemné atmosféře posezení se zná-

mým hudebníkem a spisovatelem to však nikterak neublížilo, spíš naopak. Jan Burian je jednou z mála mediálně známých osobností, které ani v živém kontaktu s publikem neztrácejí nic ze své civilnosti a přinášejí ujištění, že stále ještě existuje kvalitní a přitom přístupné umění a že literatura může fungovat i v jiné než tištěné formě, že je pořád živá a že navzdory postmodernistickým poučkám nemusí čerpat jen sama ze sebe, ale i z toho, co nás všednodenně obklopuje. ZN



Putovní výstava ke 100. výročí skautingu odstartovala v Rýmařově

V srpnu uplyne sto let od chvíle, kdy na jihoanglickém ostrově Brownsea proběhl pod vedením britského důstojníka a hrdiny búrské války Roberta Baden-Powella první skautský tábor. Byl to jen pokus, který v sobě jistě nenesl ambici stát se impulsem ke vzniku mezinárodního mládežnického hnutí se stoletou tradicí. Právě tím ovšem nyní, v roce 2007, skautská organizace je.

Myšlenka skautingu se během

několika let rozšířila po celém světě - v současnosti organizace funguje ve 214 zemích a sdružuje asi 39 milionů členů. Ačkoliv prvotní zásady skautingu, neboli průzkumnictví, souvisely s vojenskými účely, největší rozvoj hnutí nastal v mírových podmínkách. A naopak v dobách válečných či nesvobodných byly skautské myšlenky solidarity, zodpovědnosti a čestnosti potlačovány. Příkladem budiž česká



organizace Junáku, založená už v roce 1911 a během své existence třikrát oficiálně zrušená - za protektorátu, v letech 1948 a 1970.

Členové Junáku, obnoveného na počátku 90. let, si společně s kolegy z ostatních zemí připomínají letošní stoleté výročí skautského hnutí už nyní na jaře. Po celé republice probíhají výstavy a slavnostní setkání. Putovní výstavu otevřeli 3. dubna v prosto-

rách městské knihovny také rýmařovští skauti. Expozice zachycuje historii světového i českého skautingu, nabízí výklad skautské symboliky, přehled mezinárodních setkání, tzv. jamboree, ale i pohled na skauty „zvenčí“, očima významných osobností (V. Havel ad.) Ve vitrínách jsou k vidění skautské kroniky či časopisy. Část výstavy je věnována spisovateli Jaroslavu Foglarovi, jehož knihy tvoří základní čtivo



českých skautů. Knihovna při příležitosti stých narozenin tohoto autora připojila ke skautské výstavě přehled Foglarových knih a zapojila se do celostátní čtenářské soutěže. Expozici doplněnou fotografiemi z nejrůznějších akcí rýmařovského skautského střediska stráží figuríny ve skautských krojích. Výstava je

putovní, v Rýmařově bude k vidění do 27. dubna a poté se přesune do Krnova, Bruntálu a Zlatých Hor.

Slavnostní vernisáže, kterou natačela i Česká televize, se vedle rýmařovských skautů a členů okresní rady Junáku zúčastnili také pozvaní hosté, sponzoři a představitelé města. Josef

Háma, zástupce Katru, a. s., Stará Ves, a Petr Klouda, starosta Rýmařova, převzali z rukou předsedy okresní rady Junáku a vedoucího rýmařovských skautů Aloise Šimka - Loye tzv. Skautský dík za dlouholetou podporu střediska.

Výstava byla oficiálně zahájena zpěvem skautské hymny a poté dostal slovo Slavomil Janov - Nashville, člen pražské skautské rady a šéfredaktor časopisu Western World, u nás známý jako komentátor soutěže Indiana Jones. Stručně popsal historii skautingu, zmínil se i o osobnosti Jaroslava Foglara a poté vyhlásil soutěž ve vytahování ježků z klece. Slavomil Janov pořádá v Praze mistrovství světa ve vytahování ježků z klece už sedm let a o historii legendárního hlavolamu dokáže mluvit stejně poutavě jako o dějinách skautingu. Do Rýmařova přivezl na ukázkou nejrůznější verze ježků (maskotem byl jeden skutečný ježek v drátěné klínce) včetně

prapůvodní podoby hlavolamu, v jaké se poprvé objevil někdy před dvěma tisíci lety.

Do soutěže se zapojili téměř všichni zúčastnění, vedle dětí i několik dospělých. Byly vyhlášeny dvě věkové kategorie. V mladší zvítězil Marko Bermell - Markl, ve starší dosáhl úctyhodného času 14 sekund Jan Kyják - Palič. Průměrný čas soutěžících se pohyboval mezi dvěma a třemi minutami.

Výstava skautského století je otevřena všem, kteří někdy v životě ke skautingu přičichli a dodnes si na léta s ním uchovali nesmazatelné vzpomínky, ale i těm, kdo o skautech nevědí vůbec nic. Všem se skautské hnutí představuje jako alternativa pro volný čas dětí a dospívajících, jako organizace, která nenásilně vychovává nastupující generace k zodpovědnému přístupu k sobě i okolnímu světu, a to nikoliv pedantstvím a poučováním, ale pomocí prožitků s kapkou pravého dobrodružství. ZN



Slavomil Janov - Nashville

Foto: Alois Šimko

z deníku cestovatele

Cesta z Čech až na kraj světa a zase zpátky

Jiří Strakoš: Poznámky z cesty do Španělska a Portugalska (3. část)

Další město, které máme v programu, je Astorga. Vycházíme do něj branou. Zčásti má římské hrady. Hlavní dominantou je gotická katedrála z 15. století. Chci se do ní podívat, ale nepustili mě tam. Podle svátečně oblečených lidí tuším, že v ní probíhá svatba. Vchod je vyzdoben podobně jako u katedrál v Leónu. Je však nedávno chemicky očištěn od staleté špíny a prachu a jen se svítí novotou. Nakonec najdu boční vchod. Uvnitř je hrozně moc lidí, a tak jen kouknu na gotický oltář a za chvíli mizím, abych na sebe nějak neupozornil.

Nedaleko je klášter, noclehárna i dřívější nemocnice, dnes drahý hotel. Co by kamenem dohodil stojí původní biskupský palác, nyní muzeum poutníků cestujících do Santiaga de Compostela. Stavěl ho architekt Gaudí. Podle toho také palác vypadá. Gaudí se řídil heslem „V přírodě není nikdy nic stejné“. Všechno měl dobře promyšlené, propracované. Také do tohoto paláce bych se rád podíval, ale nestihl bych to do srazu k autobusu. Je zde prý také krásný obraz královny Luparie, která dělala drahoty s pohřbíváním svatého Jakuba roku 44. Byla pyšná, krvelačná



Astorga: Gaudiho dříve biskupský palác, dnes muzeum

a mezi křesťany šířila hrůzu. Když přestoupila na křesťanskou víru, byla jako beránek. Tak praví kronika. Z hradeb je krásný výhled na město. V Astorze se spojují dvě poutnické trasy do Santiaga de Compostela, jedna vede ze severu a druhá z jihu. V odpoledních hodinách jsme ještě zastavili ve městě Lugo. Nic moc mě tam nezaujalo. Pamatuji si na staré římské hrady vedoucí okolo historického jádra, 2 kilometry dlouhé, 10 - 13 m vysoké, 5 m široké. Bránu do města měli Římané pěknou. V historické části je románská

katedrála z roku 1129 s gotickou a barokní přístavbou. Socha Panny Marie uvnitř měla šikmé oči.

Večer jsme konečně dorazili do Santiaga de Compostela. Tato zastávka byla jedním z důvodů, proč jsem si zájezd koupil. Santiago de Compostela znamená v češtině svatý Jakub z Hvězděného pole. Po své smrti se Ježíš Kristus zjevil učedníkům a řekl: „Jděte do celého světa a zvěstujte slovo Boží.“ Jakub šel na kraj tehdejšího světa, do Španělska, a zasel tam semínko křesťanství. Povedlo se. Potom



Santiago de Compostela: městský úřad před katedrálou

se vrátil zpět do Jeruzaléma. Tehdejší vládce Izraele Herodes Agrippa se cítil apoštoloým novým náboženstvím mocensky ohrožen. Nechal ho proto roku 44 popravit. Ostatky apoštola Jakuba jeho učedníci tajně přenesli na loďku a odvezli zpět do severního Španělska, do osady Padron, a asi 20 km odtud ho po menších komplikacích mohli pohřbit. Po jeho smrti se v této oblasti děly různé zázraky. Během staletí chodili k hrobu poutníci, někdy více, někdy méně.

V letech 820 - 830, kdy byla větší část Španělska už 100 roků pod nadvládou Maurů, začal v malém království Ovidio v severním Španělsku pod vedením krále Alfonse II. Cudného ozbrojený odpor proti Maurům. Poslední Arabové, kteří něco znamenali, byli z Cordoby vyhnáni zpět do Afriky roku 1492. Tento panovník si vzal za symbol boje proti nenáviděnému nepříteli svatého Jakuba. Na místě jeho hrobu nechal postavit nejprve malou kamennou kapli. V 11. století už na tomto místě díky velkému množství poutníků stála bazilika a posléze katedrála. Současná podoba místa je z 18. století.

Měli jsme možnost si katedrálu prohlédnout ze všech stran. Ohromila mě svou velikostí a krásou jak venku, tak uvnitř. Vidět barokní oltář s pozlacenou sochou svatého Jakuba s poutnickou holí, mušlí na prsou a celkovou nádhernou výzdobou je něčím výjimečným. Je tam zvláštní nepopsatelná atmosféra, nabádající k meditaci, k modlitbě. Uvnitř, po stranách oltáře, byla spousta kaplí s bohatou sochařskou výzdobou. Hlavní vchod do katedrály se otevírá jednou za 20 let, v roku millenia. Naposledy to bylo roku 1999. Dříve byl cyklus po 50 letech. Největší oslavy

v Santiagu probíhají na svatého Jakuba 25. července.

Litoval jsem, že jsme na to všechno měli tak málo času. U katedrály byla řada dalších středověkých památek: palác arcibiskupa, muzeum, královská nemocnice - nyní luxusní hotel, dnešní správa města, univerzita atd. Když o tom všem průvodce informuje, je často obklopen spoustou účastníků zájezdu a někdy ho ani není slyšet, a když už slyšet je, informace není člověk tak najednou schopen rychle uspořádat a zapamatovat. Na poznávací zájezdy by měl být účastník předem teoreticky připraven.

Večer jsme byli ubytováni za městem v jedné obrovské ubytovně snad pro 1 500 poutníků i víc. Byly to přízemní budovy v dlouhých řadách nalevo i napravo od spojovacího středověkého chodníku. Připadalo mně to jako v oploceném trestaneckém



Katedrála v Santiagu de Compostela

lágru. Vnitřní vybavení však bylo jako v tříhvězdičkovém hotelu. Poblíž byla obrovská jídelna s obsluhujícím personálem, kulturní místnost, hřiště atd.

Poutníci přicházejí do Santiagu de Compostela z celé Evropy i ze zámorí. Jdou z jihu, z východu a nejčastěji ze severu



Santiago de Compostela: středověká královská nemocnice, dnes hotel

francouzskou cestou - camino francés, po žlutých značkách ve tvaru mušle. Všechny cesty se postupně spojují jako řeky v jeden veletok s cílem v Santiagu. Ve středověku na těchto cestách vznikala nová města, vesnice, osady, na divokých řekách mosty, dále kláštery, pevnosti, hostince, noclehárny, nemocnice, vše přizpůsobeno potřebám

zadarmo, ale je dobré přispívat do kasy. Správci těchto nocleháren mohou být dobrovolníci i z jiných zemí. Někteří to mají jako živobytí. Dočetl jsem se, že někdy spí dohromady ženy, muži, děti, staří, mladí. Mají čisté povlečení, k dispozici toalety, sprchy, kuchyně, pračky, malé ošetrovny, zejména na puchýře. Domnívám se, že poutníci musí být mezi sebou velice ohleduplní a veškeré neshody řešit s úsměvem. Věřím, že tam může být i hodně veselo.

Na některých místech se pro poutníky konají v kláštřích a kostelech mše. Dříve, než se poutník vydá na tak dlouhou cestu, musí si nejprve sehnat informace, co všechno bude potřebovat a co ne. Nesmí si zapomenout vyzvednout poutnický pas, do kterého si musí nechat dát v každé noclehárně razítko. Na konci cesty v Santiagu de Compostela si musí najít příslušnou kancelář, kde mu podle razítek v pase vystaví certifikát o vykonání pouti. Pouť se také dá jít po částech, nejméně však po 200 km. Smysl této námahy a nepohodlí už dnes není jen duchovní, ale i v oproštění od každodenních shonů a starostí, je to možnost sám sobě dokázat, že ještě něco dobrého dokážu, seznámit se se zajímavými lidmi i jiných národností, je to kus sportovního výkonu a dobrodružství. Největší zájem o tuto pouť za její dlouhou historii je teprve v současnosti. Často už ani tak nejde o začátek a konec, ale prostě jen o účast. Každý rok ji zčásti či celou vykonají tisíce lidí. Vloni ji šlo 22 000 lidí. Nejvíce chodí Francouzi a Italové, Brazilců šlo 477, Čechů 56, Slováků 32. Poutníků je víc než poutnic. Poutní cesta je chráněna jako památka UNESCO.

(Pokračování příště)



Římské hradby města Lugo

Fota: Jiří Strakoš

Městské muzeum a Galerie Octopus

Pozvánka na výstavu

31. března - 29. dubna - Josef Škubna, malíř a grafik - 60 let v regionu Rýmařovska

V krajině Josefa Škubny

Skromnému moravskému Slovákovi „od Hradišťa“ osud připravil cestu plnou bariér, jež překonával s velkou odvahou a houževnatostí. Patří ke generaci, která se ani nerozkoukala a už tu byla světová válka, okupace, heydrichiáda a krátké zatčení, totaleinsatz. Jen válka skončila, už číhali vojenští páni, své oběti navlékli do mundurů slátaných z uniforem všech armád a obdobně ozbrojili. Když jsi konečně všechno přetrpěl, říkalo se tomu občanská povinnost, vykopla tě státní mašinerie z bran kasáren a starěj se, člověče! Muselo se aspoň skromně jíst i bydlet - nabídka přišla z pohraničí, a tak se mladík v dubnu 1947 ocitl ve Frýdlantu nad Moravicí, Břidličné jazykem dneška, a zbylo jen vyučít se valcífem.

Zdatný kreslíř se však nezapřel, a tak se ocitl se starším německým kolegou, vyreklamovaným z odsunu, v grafické dílně. Otevřela se konečně cesta k vzdělávání. Roku 1948 zahájil externí studium výtvarné výchovy na pedagogické fakultě olomoucké alma mater u skvělého Jana Zrzavého, Berana a Šlapety. Následovala škola uměleckých řemesel a roku 1949 proslulá zlínská Baťova uměleckoprůmyslová škola u Berana, Blažka aj. Firma adeptům studium platila a úspěšným zvyšovala štědré stipendium. Ze Zlína se zatím stal Gottwaldov, z fabriky Svit. Josef Škubna odešel do Frýdku-Místku, poté do Jáchymova a do Ostravy. V roce 1953 absolvoval studium užité malby a grafiky. Od roku 1954 se již natrvalo vrátil do Břidličné. Zde se stal vedoucím oddělení propagace a od roku 1974 přešel

na oddělení tisku. Každá volná chvílka patřila půvabnému jesenického plenéru, krajina zůstala celoživotní láskou autora, který doplňoval malbu i grafickými technikami, včetně figurální kresby. Jenže přišlo uvolnění šedesátých let a závodní časopis Valcíf se choval odvážněji, pak přišlo jaro 1968, sovětská agrese proti spojenci a obecný odpor. Skvělá doba nápisů, protestů a nebyvalé národní jednoty potřebovala své mluvčí a grafik se s plným nasazením přidal.

Do roka národ zvald a ohnul páteř. Vrátili se skalní bolševici a s nimi msta za nepatřičné sny o svobodě. Osočili jej z nepřátelství vůči státu, straně, ideologii a stal se nositelem plíživé kontrarevoluce. Několik čísel Valcífe neprozřetelně vyhozených do koše a už k výslechům, co že tím chtěl soudruh říci. Přes noc ztratil postavení, místo si udržel jen o vous, dorazil



i zákaz výstavní činnosti. Co však na jedné straně tížilo, poskytlo čas k vlastní tvorbě. Teprve o dost později se na příkaz vrchnosti musela objevit nějaká ta drobná grafika



v prosvihnutém bruntálském plátku, našťastí nakrátko. Volnost přišla pozdě. Řeknete, takový běžný osud v Česku - kdo se však nevzdá, nezmizí, i nevybíravý útlak, existenční nejistota a stres bývají inspirací.

a žánry, nikdy neunikne prvotní krajině v tónech, detailech a tušených podtextech. Vždy znovu vykládá krajinu a vnímavý pozorovatel odhadne i roční období, jež autora zaujalo.

Na první pohled by se zdálo, že graficky ztvárněné motivy a malba spolu souvisí jen okrajově, v obou případech je základem zobrazení výrazná, pevná a čistá linie, ať jde o perokresbu, tužku, lept či suchou jehlu. Jen v malbě je postava vzácnější, zato grafický projev je jí plný - přírodnina, list, rozvalina či architektura doplňuje figuru k vyšší dokonalosti. Při bedlivějším sledování kresby i jiných technik operujících škálou od bílé, přes šedi až po sytou černí, ale též šťastné barevné vyjádření, si teprve uvědomíme, jak dokonalé je umělcovo řemeslo. Něco drobných tahů navíc dokáže odrážet nejrůznější polohy listu či plasticitu lidského těla. Detaily opravňují tvůrce odpoutat se od naturalistního stavu ke zkratce, až zásadnímu odklonu do ireality.

Josef Škubna pozvedl náš zrak ke krásnému dívání na čisté prostory šťavnatých luk, hýčcích barevnými odlesky a tóny, na modravé lesní ostrovy, členité kulisy obzorů a ideálně čistá lidská sídla. Asi bychom raději žili v čisté, svobodné a pokojné autorově zemi bez denních trápení, podrazů, lidské zloby a panovačnosti - neboť jeho krajina je světem klidu, světla a harmonie.

Mgr. Jiří Karel



Z historie

Zámek Karla Alfréda Harracha a první lyže na Rýmařovsku

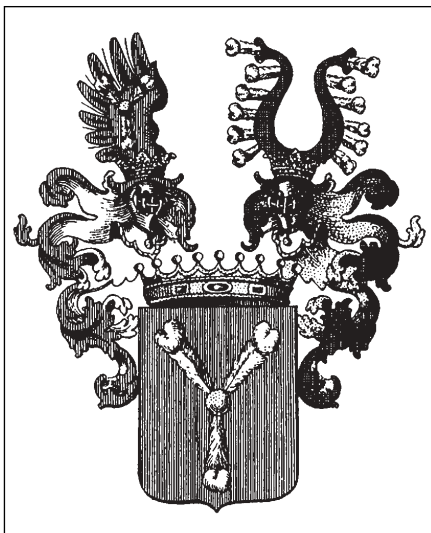
Karel Alfréd pokračoval v hospodářské činnosti svých předků a zpočátku se mu značně dařilo i ve změněných podmínkách bouřlivého rozvoje průmyslu na Rýmařovsku v druhé polovině 19. století. Udržel v provozu starší zařízení řady harrachovských podniků kromě janovické plátenické manufaktury, která zanikla již za jeho otce, a zakládal nové. V Janovicích otevřel strojírnou, železářskou huť a řadu železářských výroben, zakládal též slévárny a válcovny plechů, výroby drátů i šroubů.

Roku 1907 se účastnil hospodářské výstavy Rýmařovska s ukázkami moderního dřevařství a myslivosti ve vlastním pavilónu, ozdobeném portréty významných Harrachů, kteří se nejvíce zasloužili o Janovicko. Ve stejném roce nechal v Janovicích na zámeckém pozemku přestavět starší pivovar na modernější. Hodně času věnoval také cestám za přírodou dalších kontinentů a dovezl z nich pro sbírky svých zámků řadu vzácných předmětů. V Janovicích otevřel zámecké muzeum s rozsáhlou sbírkou loveckých trofejí, kuriozit, orientálních militarií a zvláště čínského porcelánu. Muzeum samozřejmě vycházelo z dobových názorů a bylo tedy polytematické, a nikoli regionální, jak je dnes obvyklé. Na ohromné sběratelské činnosti se podílel spolu se svým synem, s nímž si neobyčejně rozuměl a jehož charakter a pracovitost formoval spolu se svým starším bratrem. Muzeum na zámku instaloval s myšlenkou vytvoření budoucího okresního muzea, do něhož nabízel pojmout i sbírky městského muzea v Rýmařově. Svému synu a ten později zeti odkázal myšlenku a zavázal jej k její realizaci.

Zámecké muzeum bohužel nepřežilo nevělu poválečných úřadů a hrabivost Národního pozemkového fondu, spravovaného tehdy Josefem Smrkovským, později známým mužem Pražského jara roku 1968. Poválečný nezáměr způsobil, že bylo rozkradeno, exponáty dílem zničeny a část lesnických a mysliveckých sbírek předána zemědělské škole v Bruntále, větší díl Vysoké škole zemědělské v Brně. Podle našich zpráv se ani uvedené sbírky nedochovaly, neboť nenechavost je do-

sud jedním z výrazných rysů naší zeměpisné šířky.

Z poněkud jiného soudku, avšak neopominutelnou činností byla v 19. století též obměna a zakládání zámeckých kvazipřírodních zahrad po vzoru anglických parků. Nepřehlédnutelným počinem, který však díky ignoranci a nepěči lidově-demokratických a socialistických majitelů a správců přišel spolu s bývalou nádherou janovického zámku vníveč, by-



lo kdysi proslulé severské arboretum. Nesporně zajímavou institucí budovali ruku v ruce poslední dva příslušníci janovické větve rodu Harrachů, otec Alfréd Karel a jeho známější syn František Arnošt, od devadesátých let 19. století a výsadbu ukončili roku 1910. Spolu se zámeckým dvorem se prostíral na ploše 5,5 ha na vysušené plošině mezi Podolským potokem a náhony na severu. Na západě jej chránila před zátopami hráz s cestou, již dodnes lemují mohutné habry, jilmy a jasaný. Celý park měl na starosti zámecký zahradník sídlící nedaleko zámku za Podolským potokem. Rovněž zámecké nádvoří a vstup do zámku vyzdobili Harrachové zajímavými dřevinami a ornamenty květinových záhonů. V arboretu rostly vejmutovky, douglasky, dub červený a bahenní, topoly bílé, zervav západní, břízy, limby, rozličné druhy smrků, kaštiny a olše. Velmi sympatické pokusy

archivářů z roku 1970 o obnovu torza bývalého parku zůstaly díky lhostejnosti tehdejších úřadů bohužel jen na papíře.

Harrachové patřili k lidem velmi moderním, a nenechal je proto vlažnými ani rozvoj turismu od druhé poloviny 19. století. Původně lovecká Alfrédova chata, pojmenovaná po svém zakladateli, fungovala pro návštěvníky hor už od konce 19. století spolu s dalšími horskými chatami a útulnami a majitel ji nechal roku 1900 ještě značně rozšířit. Díky jeho synu Františkovi se stala již za prvé republiky zařízením Československého svazu turistů.

Harrachové se dokonce jistým způsobem zaplali i do rozvoje sportu už v devadesátých letech 19. století, kdy zprvu jilemnický Jan Nepomuk, bratr Alfrédův, pořídil svým lesníkům, kteří museli s velkým vypětím provádět svou činnost v hlubokém krkonošském sněhu, první lyže na našem území a účastnil se i organizace prvních běžeckých závodů u nás. Trvalo jen krátce, než vybavil Karel Alfréd stejnými pomůckami janovický lesní personál, aby jim usnadnil práci. Právě s příchodem lyží na Rýmařovsko začaly i zde zimní sporty, které dodnes oživují běžecké tratě v Nízkém i Hrubém Jeseníku a sjezdovky s neobvykle dlouhou dobou provozu od Karlova po Ovčárnu.

Je nesporně zajímavé, že hranice vytyčená a obnovovaná mezi panstvím sovineckým a janovickým v letech 1707 - 1828 zůstává dosud neměnnou hranicí tehdejších revírů i jejich dnešních ekvivalentů a platí beze změny dodnes. Řada břidlicových hranečnicků s řádovým křížem, letopočtem usazení a registračním číslem na odvrácené straně (zaneseným na mapě) nebo masivní kamenné či betonové mezníky se třemi zjednodušenými harrachovskými pery zasazenými do zlatého jablka jsou sice ničeny při odstraňování kalamit a těžbě dřeva či redukovány zloději, ale v podstatě dosud věrně slouží k orientaci lesníkům, kteří si je označují červenou nebo zelenou barvou, případně doplňují náhradními mezníky. Památkový ústav spolu s Městským muzeem v Rýmařově zvažují, zda je chránit zvláštním statutem.

Mgr. Jiří Karel

Úsměvně

Překlepy

- ❖ Jen stěží přeplival bazén.
- ❖ Bylo to drama plné trafiky.
- ❖ Představil rodičům svou vyvalenou.
- ❖ V nemocnici mu denně dávali kopačky.
- ❖ Advokátka mu dobře porodila.
- ❖ Hrabě si zakládal na zámeckém sádle.
- ❖ Podobnost sourozenců byla chatrná.
- ❖ V soutěži byl jmenován do forety.
- ❖ Písmenko...
- ❖ Všechno po něm zdědili jeho pitomci.
- ❖ Ve sportce víc proslzel než vyhrál.
- ❖ Chaty dělají člověka.
- ❖ Poslouchal podmanivou hubu.
- ❖ Neměli děti, chlapce si adaptovali.
- ❖ Dovolenu strávil na Magorce.
- ❖ Připravil parte na poštu k rozesmání.
- ❖ Pro odběr krve fungují transfuzní štěnice.
- ❖ Proti zbraním útočníků se bránil ostrým močem.
- ❖ Byl vedoucím potentního úřadu.
- ❖ Rozhodčí prskal při nejmenším přestupku.
- ❖ Večer uléhal s vysokou herečkou.
- ❖ Šlo o ženu rebustní postavy.
- ❖ Po návratu z hor do tábora našel kamařádku v jiném stavu.

Písmenko...

Je čeština jazyk vtípný? Ájá. A je!

Si

Organizace a spolky

Místní organizace Českého Červeného kříže Rýmařov

Včasná a správně poskytnutá první pomoc
skýtá šanci na přežití

Místní skupina Českého Červeného kříže (MS ČČK) Rýmařov zorganizovala na úterý 27. března v 16 hodin v místnosti svého ošacovacího střediska v budově Městských služeb na Palackého ulici přednášku „Poskytování první pomoci“.

Přednáška, které se zúčastnili zájemci z řad podnikatelské veřejnosti, vedoucích organizací a zaměstnanců Diakonie Rýmařov, byla zaměřena na základní poskytnutí první pomoci - umělé dýchání z plic do plic,



srdeční masáž a stabilizovanou polohu. Dobrovolný seminář vedli zkušení záchranáři Soňa Janíková a Libor Sobek.

Účastníci přednášky si vyzkoušeli také umělé dýchání na resuscitační figuríně.

Místní skupina Českého Červeného kříže připravuje další přednášku o první pomoci (umělé dýchání, srdeční masáž, stabilizovaná poloha ad.) na měsíc květen. Termín květnové přednášky bude včas uveřejněn v Rýmařovském horizontu.



Pozvánka na „Den zdraví“

V rámci připravované akce pod názvem Den s Deníkem, který se uskuteční ve středu 25. dubna na rýmařovském náměstí, budou mít návštěvníci možnost zhlédnout práci členů Místní skupiny Českého Červeného kříže Rýmařov. Zájemci si ta-

ké mohou nechat změřit tlak, zjistit hladinu cukru na základě glykemického testu, k vidění bude také ukázka práce s vakuovými dlahami a umělého dýchání na resuscitační figuríně. *Věra Kolářová, předsedkyně MS ČČK Rýmařov*



ANKETA



Při neštěstí už je pozdě otevírat učebnici

Každý z nás by měl umět poskytnout první pomoc. Každý se totiž může velmi lehce ocitnout v situaci, kdy se život jeho příbuzných, přátel, kolegů nebo jen náhodných kolemjdoucích ocitne v ohrožení. V této situaci neplatí, že kdo uteče, vyhraje. Neplatí ani to, že prostě zavoláme záchranou službu - mnohdy jde o vteřiny a každá z nich může znamenat větší šanci na záchranu. Nemůžeme ani zůstat stát a čekat, že

pomůže někdo jiný - povinnost pomoci je právě na nás. Když už pro nic jiného, tak aspoň proto, že neposkytnutím pomoci se vystavujeme trestnému stíhání. Základní úkony při záchraně lidského života, jako jsou zástava krvácení, umělé dýchání nebo protišoková opatření, by měl ovládat každý z nás. Mnohé z nich si pamatujeme z hodin branné nebo jiné výchovy ve škole nebo z výuky v autoškole.

Někteří si vybaví alespoň dramatické scény z televizních seriálů. Informacím o poskytování první pomoci se věnujeme také v seriálu Rýmařovského horizontu. Ale ani nejpřesnější teoretické znalosti nám nebudou stačit, pokud je nebudeme mít vyzkoušeny a zautomatizovány tak, aby nás nenadále zranění nebo ohrožení života nezaskočilo. Protože chceme vědět, jak na tom jsou občané našeho regionu se

znalostmi v oblasti poskytování první pomoci, organizujeme tuto anketu. Chceme vědět, na jakou oblast se při svých vzdělávacích akcích máme zaměřit, kde jsou největší nedostatky nebo které stereotypy a nesprávné postupy v poskytování první pomoci stále přetrvávají. Odpovězte prosím na naše anketní otázky. Co můžete vyhrát? Nic - jen možná něčí zdraví nebo život. Je to snad málo?

- | | | | | | |
|--|----------------------------------|----------------------------------|----------------------------------|--|--|
| 1. Jaké je telefonní číslo na záchranou službu: | <input type="text" value="150"/> | <input type="text" value="155"/> | <input type="text" value="158"/> | | |
| 2. Víte, jak se pozná zástava srdce? | <input type="text" value="Ano"/> | <input type="text" value="Ne"/> | | | |
| 3. Víte, co je nepřímá srdeční masáž? | <input type="text" value="Ano"/> | <input type="text" value="Ne"/> | | | |
| 4. Víte, jak provést srdeční masáž? | <input type="text" value="Ano"/> | <input type="text" value="Ne"/> | | | |
| 5. Uměli byste provést umělé dýchání z plic do plic? | <input type="text" value="Ano"/> | <input type="text" value="Ne"/> | | | |
| 6. Víte, které závažné onemocnění se projevuje silnou bolestí za hrudní kostí? | <input type="text" value="Ano"/> | <input type="text" value="Ne"/> | | | |
| 7. Víte, jak se zachovat u dopravní nehody? | <input type="text" value="Ano"/> | <input type="text" value="Ne"/> | | | |
| 8. Na chodníku najdete muže, který má v břiše zapíchnutý nůž, vytáhnete nůž z rány? | <input type="text" value="Ano"/> | <input type="text" value="Ne"/> | | | |
| 9. Třileté dítě vdechne kostičku ze stavebnice, víte, co udělat? | <input type="text" value="Ano"/> | <input type="text" value="Ne"/> | | | |
| 10. Potkáte muže, který se chová divně a tvrdí, že je mu špatně a že je diabetik, víte, co udělat? | <input type="text" value="Ano"/> | <input type="text" value="Ne"/> | | | |
| 11. Víte, co udělat, když vás uštkne zmije? | <input type="text" value="Ano"/> | <input type="text" value="Ne"/> | | | |
| 12. Napijete se omylem ředidla, víte, co uděláte? | <input type="text" value="Ano"/> | <input type="text" value="Ne"/> | | | |
| 13. Malé dítě na sebe převrhne šálek vařící kávy a polije se. Víte, co udělat? | <input type="text" value="Ano"/> | <input type="text" value="Ne"/> | | | |
| 14. Víte, jak ošetřit zlomeninu? | <input type="text" value="Ano"/> | <input type="text" value="Ne"/> | | | |
| 15. Přivítali byste přednášky první pomoci? | <input type="text" value="Ano"/> | <input type="text" value="Ne"/> | | | |

Odpovědi na otázky této ankety dostanete na probíhajících přednáškách MS ČČK Rýmařov.

Vyplněnou anonymní anketu prosím odevzdejte nejpozději do 31. května 2007 buďto v redakci Rýmařovského horizontu (redakční schránka u hlavního vchodu do Střediska volného času

na Okružní ulici č. 10), v Městské knihovně Rýmařov nebo na podatelnu MěÚ Rýmařov. Na základě výsledků ankety, kterou vyhodnotí Místní skupina Českého Červeného kříže, bude

vypracován plán dalších odborných školení a seminářů na téma první pomoci.

Anketu připravila Věra Kolářová, předsedkyně MS ČČK Rýmařov

Serial

Nebojte se první pomoci (29. část)

(Informace Místní skupiny Českého Červeného kříže Rýmařov)

Úrazy podle lokalizace - orgánových systémů: Rány

Rána je narušení celistvosti kůže. Podle mechanismu vzniku rozeznáváme různé typy ran (řezné, tržné, bodné atd.).

Při ošetření ve většině případů postupujeme stejným způsobem. První pomoc spočívá v zastavení krvácení a sterilním krytí. V této kapitole budou probírána odlišná specifika.

Rány kousnutím

Vždy se jedná o rány zhmožděné a infikované. Při první pomoci je dokonale omyjeme, okolí desinfikujeme, kryjeme obvazem. Každé poranění tohoto druhu musí být co nejdříve ošetřeno lékařem. Zvíře je nutno zajistit pro veterinární vyšetření.

Drobná nekrvácející poranění

Zapíchnutí trnu, třísky, poranění rezavým hřebíkem apod. jsou podceňována, přestože právě u nich hrozí vážné infekční komplikace.

Tato poranění by měl ošetřit lékař, který rozhoduje o potřebě přeočkování a léčbě antibiotiky. V první pomoci desinfikujeme a použijeme antibiotickou mast (Framykoin).

Čím více rána krvácí, tím menší je riziko infekce a naopak.

Malá tříska může způsobit velké problémy.

MUDr. Juljo Hasík

(Nebojte se první pomoci)



Servis služeb

AQUACENTRUM RÝMAŘOV

na Jesenické ulici

OTEVÍRACÍ DOBA

Po - Pá 14.00 - 21.00,

So - Ne + svátky 10.00 - 21.00

Pro vyznavače nudismu a naturismu nabízí aquacentrum plavání bez plavek, a to každou třetí středu v měsíci od 19 do 21 hodin.

Termíny do konce prvního pololetí 2007:

18. 4., 16. 5., 20. 6.

Sdružení rodičů a dětí oznamuje, že v sobotu 7. dubna 2007 byl zahájen kurz plavání pro děti ve věku od 6 měsíců na plaveckém bazénu v Břidličné

Kurz probíhá vždy v sobotu v dopoledních hodinách

Přihlásit se můžete telefonicky nebo zasláním sms ve tvaru:

jméno a příjmení dítěte, rodné číslo a kontakt

Tel. 731 479 595, 775 359 067

Krytý bazén v Břidličné

Plavání pro veřejnost v dubnu

Pondělí	14.00 - 18.30	Úterý	14.00 - 18.00
Středa	14.00 - 19.00	Čtvrtek	14.00 - 19.00
Pátek	14.00 - 20.00	Sobota	13.00 - 19.00
		Neděle	13.00 - 19.00

Teplota bazénu 28°C (malý),
26°C (velký), teplota vzduchu 29°C

Objektivem Zdeňka Habra



Zdeňk Habr: Hra (7. 3. 2007)

Zpravodajství města Břidličné

Noc s Andersenem 2007

Stejně jako v předchozích letech, i letos se přidala Břidličná ke stovkám měst v celé naší republice a uspořádala „Noc s Andersenem“. Ujali se toho pořadatelé ze sdružení Mé město - můj život v čele s Libuší Kovářkovou.

Ve tři hodiny odpoledne se v klubovně turistického oddílu „Pěšáci“ sešlo 15 dětí a 6 dospělých, kteří se seznámili s bohatým programem a stanovenými pravidly večera a no-

ci. Bohužel ani letos se nestihlo vše, co bylo organizátory připraveno.

Na úvod děti luštily první šifru pana Andersena, která určila pořadí skupinek, v jakém se budou vydávat na výpravu za hledáním pokladu. Po dvou hodinách putování do „Dánska“, během něhož plnily záluďné úkoly, nakonec sladký poklad našly.

Počasi nám přálo, takže vedoucí operativně naplánovali nové úkoly. Děti musely vytvořit zbrusu nové ohniště dle pravých a nefalšovaných zálešáckých pravidel, uvařit horký čaj v kotlíku nad ohněm a pak si všichni opekli špekáčky.

Po přesunu do klubovny následovaly hry a soutěže, diskuze o současném stavu přírody a o tom, jak by děti samy pro přírodu a pořádek ve městě mohly něco udělat. Z recyklovaných materiálů pak děti ve skupinkách vyráběly pohádkové postavy. Do programu byla zařazena hodina

hudby, děti si zazpívaly při kytáře a harmonice převážně písničky z pohádek, které znají. Ale žádná pohádkově laděná noc by se samozřejmě neobešla bez stezky odvahy. Hodina byla už pokročilá, děti však stále čilé, a tak se vyrazilo na stezku odvahy. Někdo s obrovskou odvahou, v některých byla malá dušička, ale nakonec všichni tajemný úsek zdolali a zapsali své jméno u svíčky na pergamenu. Zpátky se už šlo zvesela, v klubovně čekala děti báječná bramborová kaše a kuřecí řízků od paní Papcunové.

Pokračovala volná zábava s diskotékou, na kterou se děti těšily nejvíce. Nakonec bylo na programu čtení, při kterém děti postupně usínaly a snad se jim zdály sny o tom, co právě prožily.

Ráno se dětem vstávat nechtělo, moc toho nenaspaly, ale výborné buchty a teplý čaj je dokonale probudily. Dostaly upomínkové listy, domů napsaly pohádkové pohlednice a pomalu se rozcházely do svých domovů. Organizátoři děkují maminkám za „půjčení“ dětí, těm zase, že byly prima, nezlobily, a pomocníkům za obětavost a čas, který věnovali celé akci. *Sdružení Mé město - můj život*



Foto: archiv Sdružení Mé město - můj život

Stolní tenis na úrovni

Pod záštitou města se v sobotu 31. března uskutečnil I. ročník turnaje ve stolním tenise o „Putovní pohár starosty města Břidličné“. Přestože se v Břidličné hraje pouze stolní tenis na amatérské úrovni, byl tento turnaj určen registrovaným hráčům. Bez nadsázky lze říci, že takový ping pong Břidličná ještě neviděla. Z nejlepších hráčů okresu se zúčastnili J. Plesník a J. Ptáček. Velkým oživením byla účast

pěti talentovaných hráčů z Opavy-Kateřinek. Zahájení turnaje se zúčastnil starosta Břidličné p. Bohumír Kamenec.

Výsledky jednotlivců:

- 1) Plesník, Bruntál
- 2) Ptáček, Bruntál
- 3) Vyhlídal, Krnov

Výsledky čtyřhry:

- 1) Plesník - Ptáček, Bruntál
- 2) Řipka - Loreder, Opava
- 3) Vyhlídal - Matýsek, Krnov

PhDr. Miroslav Glacner



Foto: autor článku

Na velikonoční notičku v Břidličné

Kulturní komise MěÚ v Břidličné v čele s Věrou Jurášovou a parta dobrovolných nadšenců vedená Zdenou Kovářkovou uspořádaly v neděli 8. dubna odpoledne ve Společenském domě v Břidličné „Velikonoční veselí“.

Na akci se podílela také MŠ Velká Štáhle velkou výstavou výtvarných prací svých dětí na téma Velikonoce. Také děti v MŠ v Břidličné přispěly svou výstavou výtvarných prací, soutěžemi pro děti a nadchly přítomné rodiče svým podáním známé pohádky „Šíleně smutná princezna“.

Místní ZŠ připravila výtvarnou dílnu pro děti a ZUŠ dodala na výstavu práce svých dětí. V předšálí SD bylo velmi živo. Byly zde ukázky drátkování, tkalcovský stav, pletení košíků a tatarů spojené s prodejem, dále ukázky výrobků ze dřeva. Před SD mohli děti a návštěvníci vidět živé beránky. V hlavním sále dále probíhala různá vystoupení. Kromě již

zmíněné pohádky zaujalo vystoupení Ester Muškové a Tomáše Pelikána, kteří předvedli ukázky latinskoamerických tanců - sambu, cha-chu, rumbu, passo doble a jive. Poté předvedla ukázku break tance dvojice Leoš Molin a Víta Polák. Svě umění prezentovala hiphopová taneční skupina Beat system z Velké Štáhle pod vedením Anety Kovářové. Skupina děvčat pod vedením paní Němečkové předvedla ukázky aerobiku. Chrámový sbor Bernardini z Břidličné vystoupil se svým programem večer, kdy vše vrcholilo příjemnou zábavou za doprovodu skupiny Al club. V průběhu celého pořadu probíhala soutěž „O nejkrásnějšího beránka“, kterou vyhrála paní Stárková. Výtěžek z akce bude věnován dětem ze spolupracujících mateřských škol.

Na závěr musíme poděkovat sponzorům této velké akce: Firmám Al Invest Břidličná, M+M Rýmařov, UNIST Břidličná, drogerii Teta Břidličná, UNISCO - p. Sadovský, Gymnázium Rýmařov a Miroslavu Vrobelovi.

Text a foto: Věra Jurášová a Daniel Mach



Z okolních měst a obcí

Obec Malá Morávka, se sídlem Malá Morávka 55, 793 36, IČO 0296201

vyhlašuje v souladu se zákonem 312/2002 Sb. výběrové řízení na obsazení funkce

účetní - úředník (úřednice) obecního úřadu

Místo výkonu práce: Obecní úřad Malá Morávka**Požadované předpoklady:**

- státní občan České republiky, který dosáhl věku 18 let, případně cizí státní příslušník, který má trvalý pobyt v ČR
- bezúhonnost
- vzdělání: úplné střední (výhodou ekonomické)
- zvláštní odborná způsobilost do 18 měsíců od nástupu do pracovního poměru
- schopnost samostatného a důsledného jednání, pečlivost
- znalosti práce na PC (Word, Excel, e-mail)
- praxe se zaměřením na účetnictví výhodou

Příhláška musí obsahovat:

- jméno a příjmení
- datum a místo narození uchazeče, státní příslušnost, místo trvalého pobytu uchazeče
- číslo občanského průkazu
- datum možného převzetí funkce
- datum a podpis uchazeče

K přihlášce uchazeč připojí:

- životopis s uvedením údajů o dosavadních zaměstnáních
- ověřenou kopii dokladu o nejvyšším dosaženém vzdělání
- výpis z evidence Rejstříku trestů (ne starší než 3 měsíce)
- možno doložit později

Termín možného nástupu: - květen 2007**Platové zařazení:** - dle nařízení vlády 330/2003 Sb. v platném znění**Termín podání přihlášky:** nejpozději do 16. dubna 2007 osobně nebo prostřednictvím pošty na adresu:

Obecní úřad Malá Morávka, Malá Morávka 55, 793 36 Malá Morávka

V Malé Morávce dne 30. března 2007

Ondřej Holub, starosta obce

NAŠE LISTÁRNA

V minulém čísle Rýmařovského horizontu jsme se dověděli o letošní velkolepé oslavě Dne učitelů v našem městě. Škoda že se netýkala všech pedagogů z Rýmařova.

Výchovná práce učitelek z mateřských škol bývá někdy považována za méně důležitou, ale přesto tyto paní učitelky jsou prvními učiteli, jejichž přičiněním získávají děti základní znalosti a dovednosti pro život a jsou dennodenně připravovány pro vstup do základní školy.

Na důchodkyně mateřských škol však myslely jen některé kmenové mateřské školy. Mateřská škola na Revoluční ulici 30 si na ně vůbec nevzpomněla. Tam se plánovala oslava i se správnými zaměstnanci, což nám v minulosti připadalo správné, neboť se na výchově dětí také podílejí. Slavilo se ale bez

důchodkyně.

Učitelé-důchodci ze ZŠ dostali měsíc před oslavou pozvánky na tuto slavnostní akci - zřejmě kvůli přehledu o účasti a také kvůli zajištění financí z FKSP, který na důchodce myslí.

Nám se však tohoto pozvání nedostalo. A tak se cítíme zapomenuty a s lítostí vzpomínáme na doby, kdy jsme byly aktivně činné a každoročně jsme se na Den učitelů sešly v některém společenském zařízení při dobré večeři a ještě lepším kolektivním popovídání. A právě takový kontakt nám hodně chybí, a proto jsme se z vlastní iniciativy začaly scházet pravidelně jednou za měsíc na „důchodcovském posezení“. Je nás patnáct a sejde se nás vždy kolem deseti, koupíme si kytiku k narozeninám a zasmějeme se spolu ra-

dostem ostatních - vždyť sdělená radost je dvojnásobná radost - a soucítíme se smutky - sdělená bolest, poloviční bolest.

V Rýmařově jsou však i starší kolegyně, které na setkání nedochází. Vzpomněl si na ně při takové příležitosti někdo? Je zde hodně učitelek z mateřských škol, jejichž působiště byla zrušena, nemají tedy kmenovou školu. Pracovaly celý život na mateřských školách v Rýmařově nebo blízkém okolí - ty si nezaslouží ke Dni učitelů poděkování?

Tak tedy, vážení pedagogové, přejeme vám dodatečně k vašemu svátku hodně úspěchů ve vaší náročné a záslužné práci s dětmi a mládeží. A pokud nám letos oslava Dne učitelů spolu nevyšla, tak snad příště...

Za kolektiv důchodkyň MŠ
Milada Suchá



Poděkování Miladě Suché za přípravu programu Mateřinky 2004
Ilustrační foto

Zpravodajský servis ve zkratce

Kdo se ujme nalezeného štěněte?

Na redakci Rýmařovského horizontu se obrátila veterinární ordinace MVDr. Jaromíra Špicery s tím, že bylo nalezeno malé 6 - 12 měsíců staré štěňátko, které jeví známky týrání. Pejsek je nesmírně hodný, klidný a tichý. Je vhodný jak do bytu, tak i do domečku nebo na zahrádku. Radost by určitě udělal i osamělým seniorům. Tímto vyzýváme všechny, kterým není osud tohoto malého nalezeného hostejný, zejména milovníky pejsků nebo zájemce o případnou adopci, ať kontaktují veterinární ordinaci na třídě Hrdinů 13 v Rýmařově. (Kontaktní telefon: 606 713 324.)

JiKo



Sport

Úspěšná sezóna rýmařovských lyžařů

Posledním březnovým víkendem skončila závodní sezóna běžců na lyžích, kteří předvedli, že v celorepublikovém měřítku patří k naprosté špičce. Přes všechny komplikace, z nichž největší byl bezesporu tragický nedostatek sněhu, vybojovali reprezentanti našeho města medaili z MČR a řadu umístění v první desítce, nemluvě o několika titulech přeborníka Moravskoslezského kraje. Závodníci Ski klubu RD Rýmařov dokázali, že běžecký lyžařský sport patří v našem městě k těm nejúspěšnějším.

Letošní zimní sezóna byla specifická v mnoha směrech. Dá se říct, že vše měl na svědomí nedostatek sněhu, který nás přinutil absolvovat téměř celou tréninkovou přípravu mimo klasické tratě v zahradě Hedvy a ve Stráleckém údolí. Kromě každodenního dojíždění na Praděd bylo v úplném úvodu sezóny zařazeno zahraniční soustředění v rakouském Tauplitz. Zde byl položen základ úspěšného vystoupení našich závodníků na většině závodů. Celému oddílu přítom jedno-

značně výsledkově vládne tréninková skupina Rostislava Sedláčka.

Kvalitní celoroční příprava byla předpokladem úspěchů, které se dostavily hned s prvním závodem sezóny, jímž byl přebor Moravskoslezského a Olomouckého kraje na Praděd. Zde se zviditelnil Pavel Ondrášek, který se stal mistrem kraje v kategorii mladších dorostenců. Následoval velice úspěšný víkend na beskydských Pustevnách, kde Sabina Návratová se Simonou Bálkovou obsadily první dvě pozice v kategorii starších žaček a kde naši mladší dorostenci ovládli svou kategorii, když Pavel Ondrášek vyhrál před druhým Radkem Vöröšem a čtvrtým Radimem Keclíkem. Ze všech mužů byl nejrychlejší Štěpán Sedláček.

Po oblastních závodech již přišly na řadu mistrovství republiky a pohárové soutěže. Na Akademickém MČR vybojoval v Novém Městě na Moravě Štěpán Sedláček 5., 8. a 11. pozici.



Z mnoha závodů mladších dorostenců je nutno vyzdvihnout výsledky Ondráška, Keclíka, Vöröše i Zdeňka Macháčka. Kluci posbírali spoustu umístění v první desítce a všichni si vyjeli první výkonnostní třídu, což je řadí k republikové špičce.

Vrcholem mravenčí práce trenéra a servismana Rostislava Sedláčka a velkým zadostiučiněním se stala bronzová medaile z MČR staršího žactva, kterou získal Jan Kodl. Koudy, jak mu kolegové lyžaři přezdívali, se i přes nepříjemné zranění kolene vyšplhal na úplný vrchol a k bronzu přidal ještě několik čtvrtých míst, první výkonnostní třídu a celkové čtvrté místo v bodování Českého poháru žactva. Od dalších medailí Koudyho dělily vždy jen vteřinky.

Všichni naši mladí závodníci jsou žáky sportovních tříd základní školy, která jim poskytuje zvýhodněné podmínky pro tuto sportovní činnost. Sportovní třídy fungují již sedmým rokem a vychovaly mnoho nadějných závodníků, z nichž nejúspěšněj-

ším je Michal Kautz, který nyní v barvách Ski klubu Šumperk dosahuje takové výkonnosti, že je členem širšího juniorského reprezentačního výběru ČR.

Rýmařovští lyžaři prokázali svou kvalitu i při závodech na Skřítku, v Nové Vsi nebo na Pustevnách. Veškeré podrobnosti najdete na nových webových stránkách klubu skird.rymarov.net. Web obsahuje články, výsledky, fotografie i spoustu zajímavých odkazů na osobní stránky reprezentantů (včetně Kateřiny Neumannové), lyže, veškeré lyžařské vybavení a mnoho dalšího. Proto doporučuji všem příznivcům běhu na lyžích a sportu obecně, aby tyto stránky navštívili.

Naše úspěchy jsou inspirací pro všechny fanoušky, rodiče i mladé závodníky. Dokazují, že za tvrdou prací je skryta velká šance prosadit se. Základem je svědomitý a zodpovědný přístup celého týmu v čele s trenérem! Doufejme, že v příštím roce napadne více sněhu, a že medailí bude mnohem víc.

Štěpán Sedláček



Čtvrtý zleva Honza Kodl na republikovém finále seriálu „Hledá se nová Kateřina Neumannová“ Foto: archiv Ski klubu RD Rýmařov

Plavci Rýmařovského desetiboje neměli o legraci nouzi

Poslední březnovou sobotu přivítal zrekonstruovaný krytý bazén v Břidličné účastníky 31. ročníku Rýmařovského desetiboje při sedmé disciplíně - plavání.

Za pěkného slunného počasí si našlo cestu do Břidličné 46 účastníků, kteří nelitovali vynaloženého úsilí. O perfektní zajištění této disciplíny se postaral Milan Ondrašik, kterému zdatně sekundoval vrchní zapisovatel Ruda Heisig. Disciplína se vyznačovala plynulým průběhem bez zbytečných prostojů.

Jako první se do boje pustili muži kategorie C, kteří měli za úkol zdolat jednu délku bazénu, (25 m). Zde se opakovala situace z loňského roku, kdy nejrychleji doplaval na druhou stranu Vojta Hrdina, za ním téměř současně dorazili Václav Orlík s Ivanem Sovišem. Všechny ostatní kategorie absolvovaly trať v délce 50 m.

Mezi ženami kategorie B zvítězila tradičně svým vynikajícím stylem Markéta Míčková. Druhá skončila Vladka Kubáčová a pro



třetí místo si doplávala Majka Pitorová.

V mladší ženské kategorii svedly urputný boj o prvenství Hana Hájková s Katkou Kolářovou. V cíli byla o dohmat lepší první jmenovaná. Třetí skončila Jana Pitorová.

V kategorii mužů B si stoupl na startovní bloky 11 plavců. Ostřílený borec Milan Ondrašík se musel sklonit před výkonem Pavla Koláře, který ho o prvenství připravil rozdílem 0,9 s. Třetí místo patří Jaroslavu Hofmanovi. Největší zastoupení měla opět

kategorie mužů A. Do bazénu se ponořilo 18 mužů. Pro jednoho z velkých favoritů Broňu Rektoříka to však byl „černý“ víkend. Tomuto aktivnímu sportovci se prolínaly dvě akce - turnaj ve stolním tenise a plavání. Na bazénech nevěnoval dostatečnou pozornost úpravě své plavecké výstroje, a po skoku ze startovacího bloku mu plavky sjely až na kolena. Úpravu své výstroje musel během plavby provádět ještě dvakrát, a stal se tak nejen vděčným objektem fotografů, ale kuriózní situace dokonce inspiro-

vala krásnější polovinu lidstva k návrhu na změnu pravidel, neboť pro příští ročník by ráda prosladila plavecký styl „znak“. Vítěz této kategorie nakonec vzešel z posledního závodu, kdy voda v bazénu doslova vřela. V krásném souboji zvítězil Karel Toman před Petrem Calábekem a Jiřím Hnilem.

Na desetibojaře čekají závěrečné tři atletické disciplíny - skok do dálky, běh na 60 metrů a vrh koulí. První z nich, skok daleký, se uskuteční v pátek 27. dubna od 16.30 na hřišti u ZŠ na 1. máje.



A jak vypadá celkové pořadí po sedmi disciplínách?

	1. místo	2. místo	3. místo
Ženy A	Hana Cisaríková	Eva Holubová	Lenka Czedronová
Ženy B	Alena Jurášová	Jana Egidová	Marie Pitorová
Muži A	Jiří Hnilo	Ivo Soviš	Bronislav Rektořík
Muži B	Jaroslav Hofman	Jaroslav Lachnit	Miroslav Egida
Muži C	Ivan Soviš	Josef Dřevo	Vojtěch Hrdina

Připravila Alena Jurášová

Cykloliga Auto Lašák

Letos již po jedenácté se rozjíždí cyklistická sezóna na Rýmařovsku pravidelnými závody, jako je časovka Na Skřítecku a Poslední závod sezóny. K nim se o něco později přidaly i závody na MTB (horských kolech) v Janovicích - Mauritz poháry, MTB Relaxa tour ve Žďárském Potoce, MTB Špica ve Skalách nebo silniční závod Jedenáctka ve Staré Vsi.

Pořadatelé těchto závodů se dohodli na sjednocení pravidel a rozšíření závodů o další. Tím vznikla Cykloliga Auto Lašák. Do tohoto seriálu bude zařazen ještě silniční závod v rámci DuKo triatlonu a závod s názvem Po trase Rýmařovské padesátky. Netradičně je do cyklistických závodů vsunut i běžecký závod Štěpánská desítka, protože se ho zúčastňují převážně cyklisti. Nutno však dodat, že

v době konání mají dávno po sezóně, nezhálají a věnují se jiným sportům.

Pravidelným pořadatelem závodů se stal starovešský cykloklub, ke kterému se přidal se svým závodem Roman Mosler a neméně ostřílený Vlastík Durman s klubem DuKo. Ten byl již na úplném začátku MTB v republice pořadatelem závodů Jesenický pohár a jeho závody měly název DuKo cup. Tím pádem je vlastně průkopníkem MTB na Rýmařovsku.

Prvním závodem Cykloligy bude MTB Relaxa tour, tentokrát na tratích na Kubitárně, pořádaná Cykloklubem Stará Ves, sekci MTB. Časovka Na Skřítecku je letos přesunuta na září, a tak dalším závodem v pořadí je silniční závod Jedenáctka ze startem ve Staré Vsi a trasou do Bruntálu přes Valšov, Břidličnou, Velkou



Foto: archiv Karla Stržínka

a Malou Štáhlí zpět do cíle ve Staré Vsi. Závod opět pořádá CK Stará Ves. Třetím v pořadí je MTB závod Špica ve Skalách, který pořádá Pavel Podešva a klub DuKo Rýmařov. Hlavním pořadatelem je tudíž vicemistr světa Xterra z Havaje v roce 2005.

Čtvrtým závodem je vložený silniční závod v rámci DuKo triatlonu. Jak je již patrné z názvu závodu, pořadatelem je opět DuKo Rýmařov. Pátý závod je MTB Mauritz poháry, jehož pořadatelem je Roman Mosler a hotel U Zámku v Janovicích. Je to velice zdařilý závod s kvalitním zázemím. Šestým závodem je již tradiční časovka Na Skřítecku, která letos nakrojila již druhou desítku. Letošní závod získá na atraktivnosti díky zařazení do Českého poháru handbikerů. Máme tedy možnost vidět na vlastní oči „vozičkářské rojení“. Mezi těmito sportovci je

i olympijský vítěz časovky Marcel Pipek.

Šedmým závodem je volný závod, jak MTB, tak cross. Po trase Rýmařovské padesátky. Pořadatelem je KČT Rýmařov, zastoupený Jaroslavem Lachnittem. Osmý závod je Poslední závod sezóny v režii CK Stará Ves. Závod je jak pro silniční kola, tak MTB. Zde se cyklisté loučí ze sezónou a většina z nich již sportuje v jiných odvětvích, ať jsou to horské či krosové běhy nebo kolečkové lyže. Posledním závodem seriálu je běh Štěpánská desítka, na kterém bude vyhodnocen celý ročník cykloligy. Na internetových stránkách www.v-design.cz/cykloliga budou bližší informace o kategoriích, závodech, kontaktech na pořadatele jednotlivých závodů, stejně jako průběžné hodnocení ligy a jiné důležité informace.

Karel Stržínka



Výroční akademie se vydařila

Výroční akademii oslavilo Studio Sport a zdraví v pátek 30. března své narozeniny. V pestrém dvouhodinovém programu diváci „nahlédli“ do patnáctileté historie studia od jeho vzniku až po současnost.

1991 - založení „STUDIA Z“

1996 - překřtění na „Studio Sport a zdraví“

2001 - založení Sportovního klubu



Fota: archiv SK Studio Sport a zdraví

Akademii zahájily zakládající členky sportovního klubu nejúspěšnější exhibiční skladbou Kankán na počest tragicky zesnulého Zdeňka Křížky (1. prezidenta SK).

Během akademie předvedly divákům své dovednosti všechny cvičitelky, děti, ale i ženy ze Studia SaZ. Střídal se ukázky moderních rekreačních forem cvičení pro ženy s ukázkami závodního aerobiku. Živé cvičení bylo proloženo promítáním historických záběrů.

Diváci mohli zhlédnout ukázky tréninku závodního aerobiku, exhibiční vystoupení i závodní sestavy, ve kterých se předvedly začínající závodnice, ale i přebornice kraje, finalistky ČR a vicemistryně ČR. Představily se také děti z nově otevřené pobočky Studia v Olomouci. Svou účastí popřál Studiu Sport a zdraví k jeho výročí i starosta města Petr Klouda. K přání se připojili také hosté - děti z MŠ 1. máje, MŠ Revoluční 24 a MŠ Janovice, které popřály studiu svým milým vystoupením.

Akademie vyvrcholila balónkovou show, přáním hodně úspěchů do dalších let a předáním narozeninového dortu a dárku zakladatelce studia a hlavní organizátorce všech

akcí paní Lýdie Švédíkové st.

Na úspěchu akademie se podílely režisérka Lýdie Švédíková st., hlavní trenérka a choreografka Lýdie Švédíková ml., ostřílené moderátorky a cvičitelky Gábina Kovářiková a Míša Mezihořáková, dále cvičitelky Olga Človečková, Silva Rožňáková, Zuzka Bučková, ale hlavně odvážné ženy - cvičenky Studia SaZ, všechny děti ze studia a také ostatní nejmenovaní organizátoři. Všem děkujeme.

Lýdie Švédíková



Ohlédnutí za Hanáckým koláčkem

Poslední žebříčková soutěž „O Hanácký koláček“ se konala 3. března 2007 v olomouckém Domě dětí a mládeže. Spolupořadatelem této zdařilé akce byl taneční klub Rytmus Olomouc a již zmínovaný Dům dětí a mládeže. TK Jes soutěžil ve výrazovém tanci v kategoriích dětí a mládeže. Na výkonech některých tanečnic se projevila nejen tréma, ale i nemoc, přesto bojovaly. Tereza Valová skončila na 4. místě s choreografií Nikolý Čudov-

ské „Protančené léto“ a Zanečka Szapowalová na 2. místě s choreografií „Neposedný plamínek“.

V kategorii mládeže si Markéta Hesová odnesla bronzovou medaili za choreografii Nikolý Čudovské „Kde jsi?“ a nejvyšší ocenění získala Nikola Čudovská se skladbou „Jediná“. Všem tanečnicím blahopřeji k velmi pěknému umístění a přeji hodně úspěchů v rozjíždějící se sezóně.

Alena Tomešková,
vedoucí souboru TK Jes



Foto: archiv TK Jes

Rýmařovský taneční klub Jes na začátku sezóny boduje

Na 500 tanečnicků a 70 formací se sjelo 1. dubna 2007 do mohelnického Domu kultury. Právě zde probíhalo regionální kolo severní Moravy pod hlavičkou Svazu učitelů tance ČR.

Soutěžilo se ve třech věkových kategoriích - děti, junioři, hlavní - a čtyřech tanečních disciplínách - plesových, parketových, show a street formacích. TK Jes při Základní škole Rýmařov měl své zástupce v dětské kategorii show formací se skladbou „Nezbedné plamínky“ a v hlavní kategorii parketových kompozic soutěžila skladba „Máme život“.

S potěšením mohu říci, že děti vzaly

soutěž velice zodpovědně a pěkným tancováním získaly nádherné 2. místo! I dospělá formace zatančila velmi dobře a odvezla si z této soutěže 3. místo. Obě skladby si tak zajistily přímý postup na mistrovství České republiky! Pro děti tato soutěž proběhne 26. - 27. května v České Lípě, pro dospělě 19. května v Plzni.

Děkuji všem svým tanečnickům za velikou radost a moc pěkné výsledky, přeji jim další a další úspěchy v této sezóně. Poděkování patří také rodičům za jejich obětavost a trpělivost.

Alena Tomešková,
vedoucí souboru TK Jes



Foto: archiv TK Jes



Vydavatel: Středisko volného času Rýmařov, Okružní 10, 795 01 Rýmařov, tel./fax: 554 211 410, <http://www.rymarov.cz/mesto>
Neoznačené foto: Redakce. **Uzávěrka dne:** 5. 4. 2007. **Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení, případně úpravy nevyžádaných příspěvků a nemusí nutně souhlasit se stanovisky uveřejněnými v příspěvcích dopisovatelů. Odpovědný redaktor:** Mgr. Jiří Konečný. **Adresa redakce:** Okružní 10, 795 01 Rýmařov, tel.: 554 230 459, mobil: 737 802 259, e-mail: rymhor@seznam.cz
Vyšlo dne: 13. 4. 2007. **Příspěvky laskavě zasílejte nejpozději do 19. 4. 2007. Další číslo vyjde 27. 4. 2007.**

Grafická úprava novin a inzerce: Tiskárna APRO Bruntál, Ruská 10, 792 01 Bruntál, tel./fax: 554 717 196, e-mail: apro@iol.cz

Vydávání povoleno Ministerstvem kultury ČR pod značkou MK ČR E 11017.

Cena 10,- Kč



Středisko volného času Rýmařov
LETNÍ TÁBORY 2007

LETNÍ TÁBOR V JEMNICI

TAJEMSTVÍ BOHYŇE ATHENY

Místo: Jemnice, okr. Třebíč

Termín: 6. - 15. 7. 2007

Pro: děti od 3. třídy

Program: 10 dnů s řeckými múzami, mýty a hrdiny, dobrodružství, hry, záhadné nápisy, výroba antických doplňků a šperků, cesty do neznáma - celodenní výlety, hledání tajemných pokladů, jízda na koni, koupání atd.

Cena: 2650,-

Informace a přihlášky - SVČ Rýmařov
Helena Tesařová, tel.: 554 211 410

Příměstský tábor - Rýmařov

HVEZDŇA BRÁNA

Místo: SVČ Rýmařov

Termín: 23. - 27. 7. 2007 od 8.30 do 16.00

nebo 9. - 13. 8. 2007 od 8.30 do 16.00

Program: křížovky, tajenky, jízda na koni, celodenní výlet do Zoo Olomouc a Aquaparku Bohuřovice. Obědy zajištěny.

Cena: 500,-

Informace a přihlášky - SVČ Rýmařov
Marcela Pavlová, tel.: 554 211 410

Příměstský tábor

určený pro zvědavé chlapce i děvčata z 1. - 5. tříd

MLADÝ EINSTEIN

Místo: SVČ Rýmařov

Termín: 30. 7. - 3. 8. 2007

Program: tech. dovednosti, zručnost, záhady, exkurze, zpracování dig. fotografie a videa, práce se dřevem, balzou...

Cena: 500,-

Informace a přihlášky: SVČ Rýmařov
Jakub Vala, tel.: 554 211 410

Příměstský tábor - Rýmařov

VÝUKA JÍZDY NA KONI POD PROFESIONÁLNÍM DOHLEDEM

Místo: Jezdecký oddíl Horymas Skály

Termín: 13. - 17. 8. 2007

Cena: 1000,- (v ceně zahrnuta výuka, oběd, a drobná vydání)

Informace a přihlášky: SVČ Rýmařov
Marcela Pavlová, tel.: 554 211 410

Příměstský tábor - Rýmařov

5 DNÍ NARUBY

Místo: SVČ Rýmařov

Termín: 13. - 17. 8. 2007

Program: putování krajem, soutěže, sport, jízda na koni, oběd zajištěn.

Cena: 500,- (obědy, materiál...)

Informace a přihlášky: SVČ Rýmařov
Marcela Pavlová, tel.: 554 211 410

Výtvarný příměstský tábor
určený pro tvořivé děti z 1. - 5. tříd

MĚSTO OČIMA DĚTI

Místo: SVČ Rýmařov

Termín: 27. - 31. 8. 2007 od 9.00 - 14.30

Program: výtvarné tvoření (točení na kruhu, kresba, grafika, batika...), výlety do přírody, návštěva kulturních památek, výstava prací.

Cena: 550,- (obědy, materiál, vstupné)

Přihlášky: SVČ Rýmařov, E. Kudláková
tel.: 554 211 410

WWW.SVCRYMAROV.CZ



AKCE

Do konce dubna 2007
úvěry ze stavebního
spoření a hypoteční
úvěry bez poplatku za
vyřízení.

Stavební spoření pro
děti do 18-ti let
ZDARMA po celý rok.

- Stavební spoření
- Hypoteční úvěry
- Překlenovací úvěry
- Životní pojištění
- Majetkové pojištění
- Povinné ručení

Bližší informace:

Petra Pavlíková
776 722 776

Stavíte, opravujete, zařizujete?
Přijďte se inspirovat, či poradit na výstavu.

VÝSTAVNÍ SLEVY



**STAVBA ROKU 2006
OLOMOUCKÉHO KRAJE**

25. - 26. 4. 2007

Dům kultury

ŠUMPERK

středa, čtvrtek 9 - 18 hod.

VSTUP ZDARMA



Omnis Olomouc, a.s., Kosmonautů 8, 772 11 Olomouc, www.omnis.cz
tel./fax: 585 232 097, mobil: 776 711 499, e-mail: fuglickova@omnis.cz

NABÍDKA PRÁCE

**POJEĎTE S NÁMI
NA CHMELOVOU BRIGÁDU
DO OBLASTI LOUNSKA A RAKOVNICKA
KDY? V DUBNU A KVĚTNU.**

**DOPRAVA
A UBYTOVÁNÍ
ZDARMA!**

**INFORMACE
A PŘIHLÁŠKY
NA TEL.:
721 369 523**



Výroba sítí proti hmyzu ■ žaluzie ■ předokenní rolety AL. ■ garážová vrata, rolovací a sekční AL. ■ polykarbonátové a trapézové desky odolávající počasí v rozsahu teplot - 40°C až 140°C, záruka na nerozbitnost krupobitím v délce 5let, vynikající odolnost vůči UV záření. ■ **VŠE ZA NEUVĚŘITELNÉ CENY** ■

ATLANTIC®

NEDOBYTNÉ CELOKOVOVÉ DVEŘE

Bezpečné nepřekonatelné dveře s ocelovým rámem a s vnitřním závěsem proti vysazení.



- Vnitřní dveřní závěsy se zajištěním proti vysazení jsou vyrobeny z pozinkované oceli a jsou seřiditelné.
- Kukátko je vyrobeno z nerezavějící oceli a zajišťuje panoramatický pohled.
- Práh je vyroben z nerezové oceli.
- Zárubeň je ocelová v barvě dveří a s obvodovým těsněním.
- Zámek je vysoce kvalitní se třemi přídatnými masivními závory, sadou klíčů (dva montážní klíče a šest kusů provozních klíčů zavařených v plastovém obalu).
- Zámek má možnost vnitřního uzamčení dveří.
- Klíčka je vyrobena z vysoce kvalitní oceli, má elegantní design a je lehce funkční.
- Jistotu zabezpečení zajišťuje 11 speciálních zajišťovacích závor (proti vytopení dveří).
- Ocelová konstrukce s ocelovým dveřním plátem, má tepelnou a zvukovou izolaci z minerální vlny. Dveře jsou lakovány.
- Povrchová úprava ve struktuře dřeva.



10500,-



- 1 - Zárubeň.
- 2 - Dvojitě uzavírání na podlahovém a dveřním rámu.
- 3 - Dvojitě uzavírání na straně zámku.
- 4 - Zámek.
- 5 - Práh.
- 6 - Vnitřní dveřní závěs se zábranou proti vysazení.
- 7 - Kukátko.
- 8 - Dveře.
- 9 - Výplň.

OKNA ZE SYSTÉMU REHAU ZA BEZKONKURENČNÍ CENY

OKNA ZE SYSTÉMU REHAU

Vynikající tepelná izolace a tvarová variabilita pro vysoký standard v bytové výstavbě.

Na izolačních vlastnostech vzduchu a na konstrukční hloubce 70 mm je postaven 5 komorový systém, garantující vynikající tepelnou izolaci. Nezatěžuje tak přírodu, neboť šetříte energii a tím pádem i náklady na topení.

VÝBĚR Z NAŠEHO CENÍKU OKEN

JEDNODÍLNÉ	
1000 x 1000 mm, barva bílá	2688,-
1500 x 1500 mm, barva bílá	4264,-
1000 x 1000 mm, barva dub Z1. X1	3000,-
DVOUDÍLNÉ	
1000 x 1000 mm, barva bílá	4136,-
1500 x 1600 mm, barva bílá	4555,-
2000 x 1600 mm, barva bílá	6936,-
TROJDÍLNÉ	
1500 x 1600 mm, barva bílá	7744,-
2400 x 1600 mm, barva bílá	8992,-
2800 x 1600 mm, barva bílá	10240,-

Veškeré ceny jsou uvedeny bez DPH

REHAU®

KONTAKT

Antonín Václavík

Rýmařovská 59, 793 42, JANOVICE

tel: 554 213 161, Fax: 554 230 321

mobil: 737 242 977, ISO 9001: 2001

e-mail: info@atlantic-biz.cz

www.atlantic-biz.cz



Vám nabízí všechny druhy pojištění:

- Investiční životní pojištění - ING pojišťovny a. s., Generali pojišťovny a. s., České pojišťovny a. s., Pojišťovny České spořitelny a. s., atd.
- Pojištění vozidel - Generali pojišťovny a. s., ČSOB pojišťovny a. s., **NOVĚ** - Wustenrot pojišťovny a. s., která nabízí zcela jiné tarifování cen povinného ručení
- Pojištění majetku - ČSOB pojišťovny a. s., České pojišťovny a. s., Kooperativy pojišťovny a. s., Allianz pojišťovny a. s.
- Pojištění podnikatelských rizik - České pojišťovny a. s., Kooperativy pojišťovny a. s., Generali pojišťovny a. s., ČSOB pojišťovny a. s.
- Ostatní druhy pojištění - od 14 pojistitelů, kteří působí na našem trhu

Naše kanceláře v okrese BRUNTÁL:

NÁMĚSTÍ MÍRU (bývalá budova Telecomu), RÝMAŘOV
KOMENSKÉHO 5, BRUNTÁL
BUDOVA FINANČNÍHO ÚŘADU, KRNOV
BOŽENY NĚMCOVÉ, HORNÍ BENEŠOV



Konzultační středisko v Bruntále

VÝUKA A STUDIUM

Ve školním roce 2007 – 2008 bude již čtvrtým rokem otevřen v Bruntále studijní program Ekonomika a management, obor **Podnikání**, který bude vyučován formou kombinovaného **bakalářského studia** trvajícího 3,5 roku. Studenti budou navštěvovat přednášky jedenkrát měsíčně od pátku do neděle.

Specializace: Podnikání, Informatika a internet v podnikání, Podnikání v obchodu a službách, Podnikání v životním prostředí, Podnikání v cestovním ruchu, Business finance.

VSP, a. s., nabízí rovněž navazující **magisterské studium** v oboru Podnikání v délce 2,5 roku, v kombinované formě studia.

PRO KOHO JE STUDIUM URČENO

Podmínkou přijetí je maturita a absolvování přijímacího řízení. Studium v kombinované formě studia je vhodné i pro zaměstnané.

CENA STUDIA

Roční školné činí **26 400 Kč** a obsahuje rovněž základní výukové materiály. Cenu lze hradit formou dvou splátek.

TERMÍNY PŘIJÍMACÍHO ŘÍZENÍ

16. 5., 20. 6., 11. 7. 2007

Bližší informace a přihlášky:

Konzultační středisko

Vysoké školy podnikání, a. s., v Bruntále

Kavalcova 1 (budova SPŠ), tel.: 724 775 122, 555 559 721

e-mail: bruntal@vsp.cz, www.vsp.cz

Soukromá řádková inzerce

Prodej

• Prodám družstevní byt 1+1 (30m²) v zatepleném panelovém domě na ulici Příkopy. Byt je vybaven vestavěnými skříněmi. Další informace na tel.: 602 436 341.

• Prodám stavební parcelu v Edrovicích o výměře cca 980 m². Informace na tel.: 605 763 076.

JAK VYJDE



Další číslo
**RÝMAŘOVSKÉHO
HORIZONTU**

bude v prodeji
od **27. 4. 2007**

Uzávěrka pro vydání
je ve čtvrtek 19. 4. 2007 do 12 hodin

Budeme očekávat vaše příspěvky!

Reklama v RÝMAŘOVSKÉM HORIZONTU

**SKVĚLÁ
INVESTICE**



Nový

Internet nabírá bleskovou rychlost

Opravdu rychlý internet začíná na 2 Mb/s

až 4x rychlejší
O₂ Internet ADSL

- Vyberte si rychlost 2, 4, 6 nebo 8 Mb/s
- Cena již od 399 Kč/měsíc (s DPH 474,81 Kč)
- Aktivace a modem jen po 1 Kč (s DPH 1,19 Kč)

O₂ Prodejna
Rýmařov

Náměstí Míru 2 (vedle pošty I. patro)
795 01 Rýmařov
tel.: 554 230 485

Telefónica

ADSL nabízí rychlost až 8 Mb/s a modem za 1 Kč (s DPH) platí od 2. 4. do 31. 5. 2007 při uzavření smlouvy s faktováním sázkou na 12 měsíců. Zřízení služby je podmíněno splněním požadavků.

Volejte z mobilu celé týdny zdarma

Volání v síti O₂ po vyčerpání volných minut zdarma

Naložíme vám až 2 roky volání zdarma do mobilní sítě O₂ i na pevné linky. Ať už jste novým nebo stávajícím zákazníkem, v síti O₂ si po vyčerpání volných minut můžete celé týdny 24 hodin denně užívat volání zdarma. Už se nemusíte bát, že vám volné minuty dojdou!

Po Út St Čt Pá So Ne

Přijďte si k nám vybrat tarif svačiny přímo pro Vás a využijte všechny možnosti ze sítě O₂. Velký výběr dotovaných i nedotovaných telefonů.

O₂ Prodejna
Rýmařov

Náměstí Míru 2 (vedle pošty I. patro)
795 01 Rýmařov
tel.: 554 230 485

Telefónica

Mobilní platí při aktivaci vybraných tarifů od 1. 2. do 31. 4. 2007. Nekomerční volání se uplatní po vyčerpání volných minut v rámci tarifu. Cena za nekomerční volání je zahrnuta v měsíčním paušálu. Více informací na www.o2.cz.



DIGI KLIMA DIESEL

VW Touran COMFORT, super stav, r. v. 2005, 10x airbag, ESP, ASR, ABS, CD, rádio, imob., el. vyb., posil. říz., PC, cent. temp. Cena: 429 900 Kč.



DIESEL

Citroen Berlingo 1.9D, CZ, 5 míst, r. v. 1997, imob., el. okna, centrální, zadní stěrač, rádio, posilovač řízení. Cena: 114 900 Kč.



DIGI KLIMA DIESEL

Volkswagen Passat BUSINESS, super stav, r. v. 2004, 4x airbag, ESP, ABS, CD, rádio, imob., el. vybava, posil. říz., PC, centrální temp. Cena: 349 900 Kč.



DIGI KLIMA

Citroen Xsara Picasso 1.8i 16V, 1. maj., r. v. 2000, 4x airbag, ABS, ESP, rádio, el. okna, PC, multif. volant, el. zrc., tep. loměr, centrální. Cena: 169 900 Kč.



KLIMA 4X4

Opel Frontera 2.5 TDS, r. v. 1998, 2x airbag, rádio, posil. říz., tažné, imobilizér, alarm, el. okna a zrcátka. Cena: 219 900 Kč.



KLIMA

Citroen C5 2.0HDi, 80kW, 1. maj., r. v. 2002, 8x airbag, ESP, ASR, ABS, rádio, el. vybava, PC, centrální, senzor brzd a další. Cena: 249 900 Kč.



KLIMA DIESEL

Š - Octavia TDi, 96kW, WELEG, 6 rychl., r. v. 2004, 4x airbag, ABS, ASR, temp., senz. brzd, rádio + CD, el. vyb., PC, centr. Cena: 339 900 Kč.



KLIMA

Opel Vectra 2.0 16V, CZ, r. v. 1997, 2x airbag, ASR, ABS, rádio, posil. říz., tažné, el. zrcátka a okna, centrální. Cena: 84 900 Kč.



DIGI KLIMA DIESEL

Ford Galaxy 1.9TDi, 85kW, 1. maj., r. v. 2001, 4x airbag, ABS, el. okna a zrcátka, senzor brzd, posil. říz., centrální. Cena: 265 900 Kč.



DIESEL AUTOMAT

VW Caddy TDi, CZ, 1. maj., r. v. 2006, 4x airbag, ABS, rádio + CD, el. vybava, PC, tažné, senzor brzd, centrální a další. Cena: 549 900 Kč.



LPG KLIMA

Fiat Brava 1.6i, 1. maj., r. v. 1996, rádio, posil. říz., zadní stěrač, centrální, el. okna. Cena: 89 900 Kč.



DIESEL KLIMA AUTOMAT

Škoda Octavia TDi, r. v. 2002, 2x airbag, ABS, ASR, PC, vyhř. zrc., mlhovky, imob., el. okna a zrcátka, centrální, aut. převodovka. Cena: 229 900 Kč.



DIESEL

Fiat Marea 1.9TD, perf. stav, r. v. 1997, 2x airbag, rádio, posil. říz., zadní stěrač, imob., el. okna, centrální. Cena: 109 900 Kč.



KLIMA DIESEL

Citroen Xsara Picasso 2.0 HDi, 1. maj., servis, r. v. 2000, 4x airbag, CD + rádio, el. okna a zrc., PC, multif. vol., centr., teplom. Cena: 189 900 Kč.



KLIMA DIESEL

Ford Focus 1.8TDDi, servis, 1. maj., r. v. 2003, rádio, posil. říz., 4x airbag, ABS, imob., el. okna a zrcátka, centrální. Cena: 219 900 Kč.



KLIMA DIESEL

Renault Clio 1.5 dCi, 1. maj., r. v. 2005, rádio, pos. říz., PC, multif. volant, tep. lom. temp., 4x airbag, ABS, CD, el. okna a zrc., centr.. Cena: 199 900 Kč.



DIGI KLIMA DIESEL

Renault Laguna DCi, 6 rychl., 1. maj., CZ, r. v. 2001, 8x airb., ABS, ESP, ASR, rádio, PC, el. vyb., temp., senz. světel a brzd, centr.. Cena: 229 900 Kč.



KLIMA

Citroen Saxo 1.1i, 5dveř., r. v. 1998, airbag, rádio, zadní stěrač, tónovaná skla, dělená zadní sedadla. Cena: 64 900 Kč.



KLIMA

Ford Mondeo 1.8 16V ZETEC, r. v. 1997, rádio, posil. říz., vyhř. př. sklo, 2x airbag, ABS, centrální, imob., el. okna a zrcátka, el. sedadla. Cena: 89 900 Kč.



DIGI KLIMA

Audi A3 TDi 81kW, r. v. 1999, 4x airbag, ABS, rádio, posil. říz., zadní stěrač, imobilizér, el. okna, el. zrcátka, centrální. Cena: 159 900 Kč.



DIESEL

Škoda Octavia TDi, CZ, servis, r. v. 1997, 2x airbag, ABS, rádio, centrální, el. šibr, PC, zám. řad. páky, mlh., el. okna a zrc. Cena: 149 900 Kč.



DIGI KLIMA DIESEL 4X4

Volkswagen Golf 1.4, r. v. 1998, 2x airbag, ABS, rádio, el. stř. okno, posil. říz., PC, tažné, imob., el. okna a zrc., centrální. Cena: 154 900 Kč.



DIGI KLIMA DIESEL 4X4

VW Passat 2.5, HIGHLINE, 132 kW, 1. maj., r. v. 2004, 8x airbag, xenony, ESP, ASR, ABS, el. vybava, PC, centrální, CD a další. Cena: 484 900 Kč bez DPH.



DIESEL 5 MÍST

VW Transporter 2.5 TDi, CZ, servis, 1. maj., r. v. 2003, rádio, posil. říz., zámek řad. páky, dělená zadní sedadla. Cena: 329 900 Kč bez DPH.



Otevírací doba: Po - Pá 8.00 - 17.00, So 8.00 - 12.00

- Výkup za hotové - peníze ihned - „na ruku“
- Nejvýhodnější splátkový prodej - od 0% akontace, stačí OP + ŘP, bez ručitele a na počkání
- Zpětný leasing - dáme vám peníze a vaše auto vám zůstane
- Specializace na splátkový prodej



NÁKLADNÍ VOZIDLA A STROJNÍ ZAŘÍZENÍ NA SPLÁTKY

